

ମୋହନ ପାତାଳ

ମୋହନ ପାତାଳ

നവൃത്യാവധിരം.

(പ്രസാധകന്റെ ടിപ്പണിയോടുകൂടിയത്)

റമകർണ്ണ
കരിപ്പിന്തു കേരവൻമാരൻ.

പ്രസാധകൻ
വിദ്യാർഥി എ. ഡി. ഹരിശ്രീ.

(മന്ദാംപതിപ്പ്)

PRINTED AT
THE VISWANATH PRESS,
ERNAKULAM.

മുവവുര.

ക്രാവോപഹാരംവോലേതനെ ഓരോ ശ്രവണ
രജാളിൽ തെന്ന് എഴുതിയവയും, മാസികകളിലും ച
തരഞ്ഞീളമായി മുസിലുപ്പട്ടന്തിയിട്ടുള്ളവയും ആയ
ലഘുത്തികളിടെ ഒരു സങ്കലനമാണ് ഈ പുസ്തകവും.
സുഖിമംമായ ഒരു കാലത്തിന്റെശേഷമെങ്കിലും വീണ്ടും
ഭാഷാകാവ്യസമൂലായത്തിന് ഈക്കുറെ ഒരു നാലോപ
ഹാരം'സമപ്ത്രികവേൻ സാധിച്ചതിൽ എനിക്കു ചുഡാക്കിയാണ്.

എൻസാകളിൽ,
11—9—1111. } അന്നക്കർത്താവ്.

വിഷയവിവരം.

ഈ.	ഉക്തഗീതം	എ
ര.	രൈ മഹാചുരമം	ര
ന.	എൻറു വീണ	മൃ
ജ.	വണ്ണിനോട് രണ്ടുവാക്ക്	മന്ത്ര
മ.	ജാതിക്രിതം	മര
സ.	എറണാകുളം സെന്താനം	രഹ
ര.	പുഞ്ചിരി	രന്ത
പ.	ഇക്ഷണിത്ത മാസം	രം
ന.	ഇയട്ടിലെ വൈളിച്ചും	രന
മം.	വഞ്ചാരംഡം	രവ
മൃ.	സപരംജുഫ്ലൂഹം	ര'ം
ചര.	അറിഞ്ഞുകൂട	ര'ന
മന.	ത്രിവേണി	രന്ത
മർ.	രൈ പഴയ അരതാണി	ര'ന
മരി	വിശപനുകരം	രഹ
	ടിപ്പണി	i—xxi

ഒ. ഭക്തരീതം.

സ

അമേ! മഹിജേവി! മന്ത്രവിത്തസ്വാരി
യുന്നേഷമോട് നിന്ന് ദിവ്യ വിഭ്രതികർ
കണ്ഠ നൃപ്പളവെന്നിയെ ലോകങ്ങൾ
കണ്ഠക ഹീനജാലൈനറിയനില്ല.
കോമള ശ്രാമള വ്യോമതിൽ മട്ടന
മാമലക്രൂരവും മേര്ത്തിയപ്പുറങ്ങളിലും
ആചം മയിലകൾ കുചം വനങ്ങളിലും
അതാചം ചുഴികളിലും ചുക്കാവനങ്ങളിലും
തെങ്ങിലും കവുങ്ങിലും കടന്പും കരിപ്പുമും
തതിങ്ങി എത്തങ്ങി വിളങ്ങമിടങ്ങളിലും
ഇന്നനെന്നയിളി മരൈമ്പെത്തു വാസ്തിനാൽ
സ്ഥംഗീത സംഭ്രംതമല്ലോ വൈദംഗം.
ശ്രാമേ! സപയംലബ്നുകാമേ! രിച്ചലുാത-
ലീമേ! വിരം മാത്രാഭേം! ഇയിച്ചാല്ലും.

ര

കനാലയാഴികൾക്കണ്ണിവരാതികൾ-
ക്കെന്നു മധ്യശ്രയായ് കാലപ്പുകച്ചയിൽ

മാമലക്കാകയിൽ തീനിക്കിടക്കുന
തുമ തിരഞ്ഞ വാർക്കാണ്ടൽക്കഴിലോടും
വാങ്ങണമായിട്ടുമ്പും തൊട്ടത്തി—
ഡാങ്ങണയായി സുനിതാട്ടധാസയായ്
അരുഹവയോഗ്യമാ മാതൃതി പൂണ്ട നീ
മാധേനു ചാപാങ്കിതയായ് മയവുനു.
ഭദ്രേ ! ഭഗവതി ! ഭജവ വിനാരിനി!
ദ്രോഖിശ്ചപ്രിയേ ! പാഫിമാം പാഫിമാം.

2

അരുഹാന്തവേദാന്തവാരിയിയായീട്—
മാവായ്മകരന്നുനന്ദകരൻ
പണ്ണാളുത്തമാത്ത പെപക്കിളിപ്പാട്ടിനാൽ
അബ്യാതേ ലോകക്ക് സച്ചിത്തസ്വം നൽകി
അബ്യിതമാകം കവിതപ്രദമത്തിന്റെ
ത്രഞ്ഞ വാഴുന്ന ത്രഞ്ഞത്തെന്നും.
നാരാധാരണവന്നാണകാരിയാം
നാരാധാരിയം ചമത്വ കവിപ്രഥമൻ.
സാമാത്രു ലക്ഷ്മിരൈപ്പാട്ടിച്ചിരിപ്പിച്ച
സൗഹിത്രുമേകിയ വദ്ധനാം നമ്പിയാർ.
അട്ടക്കമാകവിമാതു കടാക്കിച്ച
ആട്ടരിൽക്കണ്ണാക മണ്ണായിവാരിയർ

2

ഉക്തഗീതം

എവം കവികളിലും പണ്ഡിതന്മാരുമായ്
കേരളവിപ്പെട്ടിലും തവ ചതുരന്തകംപേര്
സൗഖ്യവോന്നാളി നിൻ ചേവടികളിൽ
താവും പൊടികൾക്ക് തായേ! നമസ്കാരം.

ഋ

ഒരവയ്ക്കിളികാത്ത ഭാവപ്രസന്നായായ്
ഒപ്പകാരാല്പുത്തായ് രൂത്തവിത്രുല്പത്തായ്
എന്തുമസംഭിന്നവർന്നുത്തായ് മേൽക്കൂമേ-
ഥനിഭ്രകലപ്പാണമരംക്കാണ്ട വാഴുക നീ.
മാതൃദ്ദേശം! തവ മംഗളം, മംഗളം
മാതൃദ്ദേശവന്മേ! വീണാം നമസ്കാരം.

2. തെ മഹാത്മാ

എ

അക്കമുമായ് ദില്ലമായ് പ്രമോദ-
ശോകങ്ങളാൽ ഭയ്യമായ് പ്രകാമര
നാകത്തിനൊപ്പം നരകം പകൻ
പാകത്തിലാക്കു മനഃപ്രശ്നലോകം.

ഒ

കല്യാണിമാർ തൻ കരവാരവത്തിന്റെ
കഴീഡാലന്നാഞ്ചിനിടയ്ക്ക് ക്ഷേമ
കല്യാണരംഗങ്ങളിൽനിന്നു കേൾക്കാം
കല്ലും പ്രവിക്കും പരിപ്പേവനങ്ങൾ.

ഒ

ആറുന്നവെള്ളം ചൊരിയുന കരറിൽ
നീറും കൊടുന്തിയുമിങ്ങനീട്ടും.
പോറുന്നവൻ വാണിച്ചമാഴി യും മര-
ഭവറുന നഞ്ഞിയും സുധാനിയാനം.

ഒ'

କଣ ମହୀୟରମ୍

୧'

ଆନୁଷ୍ଠାନମଗାଲ ମତାତିଚିର୍ଯ୍ୟକ
ଦୟାରମାୟତ୍ତ ଜୟାବିଵରତଂ
ସର୍ପାନ୍ତରଂଶାଳୀଲୁଙ୍କ ପ୍ରବେଶୀ-
ତିର୍ଯ୍ୟାପଣଂ ଚେତ୍ୟିକଳେଗିରିଚିନ୍ତା..

୨:

ଆମର୍ତ୍ତ୍ୟସେଷପ୍ରୟକ୍ତିର ମତର୍ତ୍ତ୍ୟଗାଣୋ-
ରଂଶିତଂ ଜୀବିତମାଂ ସମ୍ଭବଂ,
ତରିକରେ ଦୟାଯି ଫୁଲୁରାଞ୍ଜ-
କରିଯ୍ୟାମୋ ତଜ୍ଜିବିଚିନ୍ତା ହେବାରଂ.

୩

କର୍ମଲିକ୍ଷେତ୍ରକିଲେନିକଳ କର୍ମା-
ତିରିକରେଣୁ କ୍ରତିକ୍ଷମିଲ୍ଲ ଉଦୟଂ
ମରିଅୁପୋର ମତର୍ତ୍ତ୍ୟତରେଣତିନାନ୍ତା
କରଣତିର୍କାଳଂ କରିଯିକରେଣଂ.

୪

നവൃപമാരം

ര

അനാഭ്രാങ്ഗനാളിവനേതയും—
വെച്ചും വാഹാനിരയാൻകണ്ട
'അതുണ്ണ തുണ്ണീ'തി ജപജമ്പാല—
നായള്ളിവിഞ്ഞനെ ധന്മരമിച്ച.

വ

സംപ്രദ്യുമധ്യാവിത കാട്ടിന
ബിപ്പാജലം ക്ലോക്കിക്കാണ്ട നോക്കി
പല്ലാജലേതങ്ങിലുമൊട്ട് വൊൽക്കെ—
നാർ പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടുനാജ്ഞ നൽകി.

ക്ക

കുമാലധാനാധന കല്പമാമെൻ
പല്ലാജലക്കാണ്ടം പരിത്രണനായി
കാപ്പാശമന്ത്രീയനാർ കബേര—
നാക്കീടിനാർ നോദയനത്തിലെന്ന.

ഓ

ഒരു മഹിച്ചരം

മോ

അമോ! മഹായീര ഗണീരനാമ-
ക്കൊച്ചുള്ളിച്ചേൻ കവി സാർത്തേമൻ
സ്രീകോടിലിംഗക്ഷിതിപാതപവായ-
ഡാഗ്രൈകതാരം ധമമസ്തമിച്ച.

മോ

പ്രാവീനമാം പ്രാദിവവും മഹസ്യ-
മോജസ്യമേരം തെളിതിച്ചുതരെന
ഡാഷാ മഹാരാജ്യമനസ്തത്രു-
മദ്ദുള്ളമാഞ്ഞടിനി വാണികോരംവാൺ.

മോ

യാത്താന തന്റേഴുവ ഭിത്തിപോല്ലാം
കാപ്പാറമാഞ്ഞക്കു ടുണ്ട മനം
അങ്കോടിലിംഗാഞ്ഞിയമം സുധമ-
ഡുംഹാരുനാം ഗീപ്പിതിയില്ല മേലിൽ.

നബ്ലൂപ്പഹാരം

മരം

കഴിഞ്ഞ നുറാണ്ട മത്തു ഓഷാ—
 കാവുപ്പയറാൻനിതുനാടം വരയും
 പേരകാണ്ടിനൊക്കളിയുമേലി—
 ലാഡായ്യും കോയ്യുമാർ വഹിക്കും.

മര'

കെരംവിപ്പുചം വൈശ്വനാഥി, കേമനായ
 രാജാവു, സാക്ഷാൽ നടവാന്ത്രക്കാൾ
 അനീകേരള വ്യാസരടക്കങ്ങളു—
 പേര് പണ്ടിതിന്കീഴിലമന്നിനുണ്ട്.

മരം

അത്രവരത്തിലല്ലാല്ലമകന പുത്രൻ—
 ആരിയപ്പുചനോജനിതിൻ ചരിത്രം
 വാരഭന കണ്ണീരോടിടയ്ക്കിടച്ച്—
 യേരേററവും ഭക്തി കലന്റ വാഴുന്നും.

വ്യ

കയ മ ഹിത്തമം

മന്ത്ര

ക്കാലം കരാളം കബളിയുപോര
 മുദ്ദേവ പറഞ്ഞുള്ള കവീപ്രസർക്കം
 അരാധാല്ലുനായ് നിന്നവയിൽക്കുപ്പോ
 വിശില്ലുനാഹികവിസാർപ്പങ്ങേണ.

മര

കുട്ടിയശാസ്ത്രം സംഖ്യിലോ നന്നതെ
 സാമ്പര്യം കുട്ടിലോ നഭരഞ്ഞൻ
 അരുള്ളിട്ടുന്നാശ്ശാക്കിയു നിന്ന
 വാദ്യവിയെന്നോ വിഹരിച്ചിരുന്നു.

മന്ത്ര

ശാന്ധ്യർഥവെല്ലാഗമനാല്യശാസ്ത്രം-
 സമ്പന്നനേരു കൂറിതിന്തിരാനീം
 ശ്രൂക്കരാളം വീണാട്ടമിന്തുടങ്ങത
 പാതാളമുംപു ശ വസിക്കമാവോ?

സ്ത

നദോപമാരം

എ

മിന്നയ്യിണക്കാത്ത തെളിഞ്ഞ പാതയു
പോകന ഓറുക്കപ്പണക്കണങ്ങൾ
ഭ്രാവലിയ്ക്കും അനേ ഡംഗമേകി
വീംഭ്രാവ്വവത്തികയ മറഞ്ഞിട്ടു

എ

മു. എൻറ വീണ

I

അന്നും തോന്ത് സാധംകാല-
മായപ്പോരം കായൽക്കര-
വന്ന പുകിനേനെന്നെന്ന്-
വിണ്ണയമായി മങ്ങം.

ഇങ്ങനേനൊരിട്ടു
വഞ്ചാലയത്തിന്നെൻറ
വരദഗാച്ചരത്തിനു-
നേക്ക് തോന്ത് മതിലിഞ്ഞു.

സാധാരണ ഉദാനില-
ത്രപ്പകാരണയദ്ദേശം
ചായന കൊച്ചുാളങ്ങം
മതിലിലവയ്ക്കായ

അല്ലെന്തു് പിരപിഴ-
ന്തിയലും ശ്രദ്ധമല്ലോ-
തപ്പാഴതവിട്ടെന്തില്ല-
ന്റുശ്രദ്ധങ്ങളുണ്ടാണം.

ഈ

നബ്രഹ്മാരം

എന്നടെ വീണ തട്ടി-
പുരിച്ച വിഹരിപ്പാണ്
സന്നദ്ധരായ ചില-
അണംവർ വനിക്കില്ല.

എന്നല്ലോ, പതിവില്ലോ-
വിജനമല്ലേനേ-
മിന്നന്നെൻറെ മനോരമോ
സാധിക്കാമെന്നോത്രു ക്കൊൻ.

II

ഭൂതിയാൽ മെതാനന്ത-
ഡോനാശകക്ഷളിപ്പിച്ച
പതിവായോ വരാഞ്ഞു
സുന്ദരി വരാന്നി.

മരിയും മരംതാണ്യൻറെ-
അന്തുരഭ്രികരിതട്ടി-
പുരമെൻ വീണ വീണ്ടും-
പുത്രനാംപോലെ തോന്തി.

എൻറ വീണ

പക്ഷികൾ ചേരുവാൻ.

പറന്നയോക്ക് വഴി-

ജൂക്കമനായി നോക്കി-

കൊണ്ട് തൊനിരിക്കയേ

വർണ്ണരചയഃ ചിത്രമേന്തു—

മംബുദ്ധേതാടം തപ്പി—

സപ്തിന്നപിംഗലയാമ—

മഹംഗലസപ്താപിണി

സ്ത്രീശ്വരമാം കൂനിര

കാരേരാര ചിതറിന

മുഖ്യമാം മുവത്താടം—

മുഖമുമായു് വന്നാം.

III

ഒന്നുമാമോയ കാന്തി—

ഭയങ്കരമേ പുകാരിച്ച—

ഭവ്യയാമവരം മന—

മാഗമിച്ചിടം നേരം

നമ്പ്രാവഹാരം

കായലീൽ വഞ്ചിയുനി-
പ്രോക്കന വുഡൻപോഡം
പ്രായത്തിനൊക്കൊത്തുള്ള
കൈത്തുകും വെള്ളിവാക്കി

തൊന്തപ്പും കുണ്ടനേരം
നിന്തിമേഷനായ് വാണേൻ
സ്ഥാനത്തു നിനേൻന്മീണ
യീണിട്ടുകുടക്കാതെ.

IV

അതുമന്ത! ധാർമ്മിതെന്ന്-
വാങ്ഗരിതമുടനന്ന്-
ദമ്മാധനിവ്യറാന്-
വെവഭവം തിക്കണ്ണവർഡാ

വീണംപോയൊരെൻ്മീണ
തനൊത്താനെടുത്തതി-
പ്രീണനക്ഷമമേതോ
ഗാനമൊന്നാരംഭിച്ചാം.

എൻറ വീണ

നിറ്റിപ്പും മഴക്കും-
സ്വാനത്തിൽ ലളിച്ച ഞാൻ
വിശ്വദേതാജകീഡവി-
ചുണ്ണിനെയിരിക്കവേ
വീണും ഞാൻ ഭാഗ്യക്ഷയം-
കൊണ്ടുടന്നെന്നംപോയ്
കണ്ണതെന്തേപ്പാഴും
ആരിക്കുകളി മാത്രം.
മധ്യഗായികയില്ല-
മുലഗാനവമില്ലെല്ലും-
മധ്യമാംവിണയതിന്,-
സ്ഥാനങ്ങൾഡിരിക്കുന്നു.

ർ. വണ്ണിനോട് രണ്ട് വാക്ക്.

എ

മട്ടിന്തരു യോമനമണംതെങ്കണം
പൊടിന്ത പുവേളയുമ്പുാഴിങ്ങനെ
കടിന്തിൽ കായ്ക്കാത്തൊരു വള്ളിയെങ്ങവാൻ
വെടിന്ത വണ്ണേ ! വിചവിപ്പുംതന്നെ നീ.

ഒ

വളന്ന് വാർപ്പുകലവകാണ്ട് തെല്ലു ചാ-
ഞ്ഞിളന്തളിക്കാന്തിയുമെന്തി നാംക്കനാറി
വിളങ്ങുമ്പീ വള്ളിയെ വിട്ട് മന! പോയ്-
ക്കളിന്ത വണ്ണേ ! വിചവിപ്പുംതന്നെ നീ.

ന

ചൊരിന്ത തെന്താഡിളിക്കന ശാവയാൽ
വിരിന്തുകെട്ടു സുവമേറിടേണ്ട നാം
വിരിന്ത പുവാൻ തെളിന്ത വള്ളിയെ
പ്പിരിന്ത വണ്ണേ ! വിചവിപ്പുംതന്നെ നീ.

ം

③. ജാതിന്മുക്തം.

എ

പാപമുത്തേഷഭളിട
വിജമാവസ്ഥകൊണ്ട
സമ്പിരിരാകയാങ്ങലാ
സർത്ത് വിജമമായ്.

സകല്ലമാത്രം
മാകമിന്നുലകത്തെ-
സുകടം തോന്നംവള്ളം
വിജമിപ്പിച്ചു ചീണ്ണം.

ക്രതി നയകീഴ്ദമത്ര
ശക്തിക്കമെതിരായി-
അജാതിന്മുക്തമേ, ഇയി-
അന്ന നീ ഇഗത്തിക്കൽ!

സപ്രദ്ധം സുരാസുരാ-
പാധിയൈയാലംബിച്ച
ഭർത്തുഹമ്മുത്തേൻ! നിന്നാക്ക
ഭംഗം പലഫോഴം.

എ

നിരൂപാവചാരം

a.

അ വിധമുള്ള നീ വ-
 നാവേഗിച്ചിരിക്കുമോ-
 ഇവിലമല്ലാതൊന്ന്
 ശ്രവിലോ പോകുന്നു?

ഹന്ത! നിന്മ ബാധയെറ്റു
 ഓർമ്മയരാമക്കാണി-
 ചെന്നതാൽ നിലയിലായ്
 കിടന്നിടന്നിക്കിനം

ഹിത്തവിക്കേപം മുല-
 മംഗദേഹസ്ഥികൾക്കും
 മിതു വൈകുതമാന്നം,
 ദോഷങ്ങൾ പെയകിയും,

ശൗത്രമില്ലാതെയോരോ-
 നോക്കേവ ചുലമ്പിച്ച-
 മെത്രനാളായി കഴു-
 മാരോമരൻ കഴുകുന്ന!

മുപ്പ്

ജാതിക്രിക്കറ്റം

32

ഉത്തമഗിഘ്യനായ
ഭാസ്ത്രവൻതരന്ന നിന-
ചുരിപ്പെപ്പിനിതരൻറ
കാകലും തലയ്ക്കലും

പർവ്വത“കമാരിയും”
ഗോക്കള്ളംപേരനായ
ശ്രദ്ധം നിന്മിമേഷം
തു കണ്ണപാത്രങ്ങളും.

അംഗരികെ സപ്പച്ചതിതൻ-
നിലകണ്ണപരാബ്ദി-
യഥായൽ തലത്തല്ലി
വാവിട്ട് കേണിച്ചന.

സഹ്യമല്ലാതെയുള്ളി-
കലഴിയായ തലവാച്ചു
സഹ്യനമെതിർവാദം
നിയർക്കുന്ന സനിധപാസം.

തന്ന

നാലുപ്പാദാരം

മനുവേദികളാക്-

ബന്തുയോ മഹാത്മാക്കരം

മനുവും തന്ത്രങ്ങളിം

പലതും തൃടന്നിട്ടം

ഇനിനം കരവില്ലോ,

നാംകനാളിപ്പറവ-

മൊനിനോനോറിക്കാണ്ടി

വയന്തു, കഴും കഴും!

8

കാമനുപിതകരണഭം

കമ്മകെറയേലംകൊണ്ടം

കാമിതം സാധിക്കുന്ന

ജാതിത്രേതമേ! ഭവാൻ

പലനാർഥ പല മട്ട

പല ടിക്കിലും കേരി-

ശ്രൂലമോടാവേശിച്ച

വലച്ചു പലരെയും.

20

ജാതിഭ്രതം

എന്നാലുമിരുപോലെ
മററാക്കം ഫലിച്ചില്ല
സന്നാഹ, മറച്ചില്ല.
നിന്നുടെ സിംഹാസനം.

കർമ്മമെന്നല്ലാതെയുള്ള
ചൊല്ലുന്നതു ഭിഗ്രംപമ-
യമ്മസർവ്വസ്പദേവ-
മാത്തിയാന്ത്ര പാത്താൽ.

⑥

താവക്കുതരാകം
ധന്യരോദ്ദോഷിയാതെ
ഭാവനംമെയ്യും ഭവ-
അപമെന്തരിഞ്ഞില്ല.

വൈദപ്പോ, തവ മെയ്യ,
വൈഴപ്പോ തിങ്കിരം
കുദപ്പോ, ജീവൻ പക്ഷേ
തന്നില്ലും, തന്നെയാവാം.

८३

നവൃത്യാചാരം

നന്ന നിശ്ചയം, എൻ്റെ
ബാല്യകാലത്തുതന്നു-
യന്മാഡ്സ്വമോം നിന്ന്
വൈഭവം ഗഹിച്ചു തോൻ.

സദ്യജ്ഞ വിളവിയ
പദ്ധതിപ്പാടിയിന്നു
സദ്യം നീ മറിമത-
നാകി മാറ്റവതിപ്പേ?

പേര്ത്തു മൊൽവതിനാക്ക-
തും നിന്റുകയുതിനു
ശ്രദ്ധിക്കുത്തപ്പരാണു-
പ്പും ! നമന്നുാരം.

ഓ. എറണാകുളം മെമ്പാനം.

എ

അംഗോ ! മഹാവിസ്തയമെത്തമാത്രം
മാതൃയ്യു മാരനു മനശ്ചലോകം !
രഹസ്യകാണ്ഡിച്ഛടതായ ശ്രദ്ധ-
മെമ്പാനമെന്നെന്നു വിശ്രതി നേടി !

ഒ

പൈ മെഞ്ഞാരാപ്പാഴ് നിലമിപ്പോഴേരു
കവാടവും കാവലുമുള്ള താഴി !
കൈവല്ലമേ, നിന്നു മരന്നപോക-
മെശപ്പുമൊന്നിങ്ങിഗ്രഹമായാൽ.

ഒ

ഇ കായലോരത്തറയിൽ പ്രമാണം
കൈക്കൊണ്ടുനിന്നപ്പുനമാമരഞ്ഞം
എന്നതിലെപ്പുണ്ണെത മന ജീവ-
ഭാണ്യത്തിലും പുണ്ഡവരായകാണ്യേ.

ഒന്ന്

നവോപഹാരം

ഒ'

നിഭാശകാലങ്ങളിൽ നിന്നും താപ-
മാവുംവിധി പോകിരെയാരാ മരണം
ഇന്നനുത്തേരു മേരു കലൻ നിന്നാൽ
ബേമതാനമേ, വിസ്തൃതരായിരിക്കാം!

⑥

ഈല്ലുകിലിപ്പാഴുവൊത്ത് പോട്ടേ,
നിന്നുംവാനെന്തു മഹത്പമിള്ളു?
താങ്കം ചരിത്രം സുഫവഞ്ചംകൊണ്ട്
നാന്നാൻ പുലത്രുന്നവരേ മഹാന്മാർ.

ഓ

നവീനമാം ലോകങ്ങചിയ്യു ചെന്ന
നാനാവിധി വേലയിലുല്ലസിപ്പാൻ
ക്ഷേത്രങ്ങിൽക്കുന്നാൽ കേരക്കളില്ലോ—
താലുക്കുമോ ഇത്തലമനുത്തു വർദ്ധം?

ഓഒ'

എറണാകുളം മെമ്പത്തേനും

ര

എത്തക്കിലും നിന്റെപ്പയമയ്ക്കുചേന്
പേരും നിന്നക്കായ്ക്കു ലഭിച്ചിട്ടേ !
അതല്ലേയോ മാനപ്പലോകമില്ലോ—
ശാരംജനതിട്ടം കില്ലുങ്ങമോ പാരാമ്മം.

ഇ. പുന്നപിരി.

ഉളക്കാം ഗമനാഗാര-
മാക്കവേ തിരഞ്ഞെടുത്തിരു
വലയേണമോ ഹന !
കാവുലോലുപൻ മത്രുന്.

താഴംപുവൊളിച്ചിരി-
തുകന ശിരുവണ്ട
താഴം നിലാവേരും
പുനികരം ദുകളിലും.

മന്തയകനം തിരു
മാനസപ്രവൃത്തിയോ
സ്വന്നരമായ വസ്തു
കണ്ണണഭാം നീറുത്തിയോ

എതാനു കാംക്ഷിച്ചാലു-
മിച്ചുംന കാവുങ്ങൾംക്കു
മീതയായേ സാത്തുകും
മരുന്നാനു ഫലിക്കുമോ ?

പുഞ്ചിരി

2

കാളിമകലകന
കാർക്കാണ്ടൽടിനംപോലെ
കാളിയൻ കടികൊള്ളു
കാളിസീറ്റുംപോലെ

വിരുലപ്രസാദവും
സ്ത്രേവമായിപ്പിനേ-
ഡിരണി ചുമകന
പന്നഗ്രൂപ്പേജാലെ

ഗൗരവം വഹിച്ചുള്ളും
മത്തുണ്ണൻ വക്രത്തിനും
സ്നേഹമാം ശിശ്രവിശ്രൂതി
വദനത്തിനും തമിൽ

എന്തായ ദേശം ! പ്രക്ഷേ
നരകന്നാക്കണ്ണംക്ക-
മന്തരമിത്രയശജ-
നോക്കുവാനെഴുത്തല്ല.

ര.7

നഭവ്യാപകമാരം

ന

രെവികപരിത്രഖി
 തേച്ചന ശിത്രഖിൻറ
 പുവിളംമുവത്തിക-
 ലായതു പലപ്പോഴം

ബന്ധങ്ങളുകന്നുള്ള
 ദ്രോഗിതന്റെപ്പറമ്പയത്തിൽ
 ബന്ധമുന്നോയ സത്പ-
 സ് ചുരണാം പോലെകാണാൻ.

ദ്രോഗതു ഫ്ലിയാലപ്പോൾ
 മാഡനമധു പുണ്ണ
 രാഗവല്ലിയിൽ പുത്ര
 പുത്രനാം മലർപ്പോലെ

മനാക്കണ്ണുരണില-
 മായുള്ള വയുവിൻറ
 സുന്ദരമുവത്തിലും
 പിലപ്പോഴിരു കരണാം.

രവ

ചുമ്പിരി

8'

അരുളു ശ്രദ്ധമായ
ചുകഴിൻ വെഞ്ചേഹൻ
സൗജന്യമുദ്രാവാക്കും
ചുമ്പിരി ജയിക്കും

അരയതിൻ പരിധിയിൽ—
നിന്ന നോക്കുന്നോഴല—
കൊക്കേ സുരഖാക—
സന്നിമോധിത്തീങ്ങം

അരഞ്ഞാഗ്രഹക്കുട്ടിവാസം
കറിയ്ക്കും കൊടിക്കുറ
യാരോമയ് ഒപ്പുമത്തിനായ്—
ഒപ്പുമത്തിനുപയാമം.

അമ്പിതവഘണ്ടാഭാര—
ഭാവത്തിൽ ചൊഴിയുന
ചുമ്പിരിയൈക്കുത്തിരുന്നു
വിജയവിള്ളംബുരം.

സ്ത്രീ

പു. ഇക്കഴിത്ത മാസം.

എ

ഭാരതമഹാസഭ
ദയാഗത്തിൽ മഹത്തായ
ഭാരതാർക്ക കനിഞ്ഞരെ
മേമയെ വെളിവാക്കി.

മഞ്ഞളമായീടുണ്ട്
മാംപുവിൽ മണംവീശി
മഞ്ഞിൻ്റെ വെഞ്ചമപ്പുണ്ടോ-
മാന്യമാം ശിരസ്സാട്ടം

കേരളത്തിങ്കലാവി-
ംവിച്ചുനാർദ്ദോത്സവ
കേരളിയുട്ടിലാനമായ്
കേരളിക്കേട്ടിഷ്ടമാസം.

ഇന്നലെയോളം തുല-
യെന്നിയെ നിലനിന്നി-
ടിനിതാ മകരത്തിൽ-
വാതിൽപ്പുട്ടിശ്ശമായ്.

ഇ കൃഷ്ണതമാസം

2.

സ്വരക്ഷ്മി ലക്ഷ്മീവാസ-
 യേദഗ്രന്ഥമാക്ഷവാനെന്ന-
 മക്ഷീണം മൃതിങ്ങന്
 പുസ്തകാലികർക്കെല്ലാം

അതുലം കളിക്കരയും
 മഴപ്പും ചൊന്നിശ്ചക്തിർ-
 ത്രമയമുള്ളവാക്കാൻ-
 ചോന്നാമമമാസാറണി

പക്ഷജവിലാസത്തെ
 ദയാനംഭാദരിച്ചു-
 വൈകിലല്ലഡ്യാവേണ്ടി-
 വാദവും വിശാദവും.

3.

സിംഹംവോൽ വിലസുമ-
 രൂജവിൻ ക്ഷേത്രത്തെയും
 സംഘരിച്ചുള്ളാകാലം-
 വാവരാശികർ മുലം.

നട
—

നവോപഹാരം

കരയു, ശ്രേതരാംബരാ-
വരഗണ്ഠിഗംഗദൈ
കരയൊന്നാഴലാഴി-
ക്കണ്ണാവാനഭൈ മാർജ്ജം.

ഒ'

അല്ലകിൽ കഴികരളു
ക്കന്നകളാക്കിക്കൊണ്ടു
വെള്ളന കാലചാര്യം-
മിഞ്ചിനെ തിരിപ്പേതാട്ട.

അല്ലവിന്നറത്തു ചെന്നു-
തനിയാൽ നിസ്സുംശയ-
എല്ലാസം മന്ദമന്ദ-
മുഖിയുന്നതായ് കാണാം.

നൃ

കു. ഇത്തടിലെ വെളിച്ചും.

എ

ശാരദസ്യാകര-
നമിച്ചപൊങ്ങാരായി-
ക്രൂരിയർ നീങ്ങാരായോ-
രിവീൻ തൃടക്കന്തിൽ.

കാളിയവ്വത്തിലോര
കാമിനി മനോജ്ഞമാം
മാളികയും മേലുൽക-
സ്റ്റിതയായിരിക്കും.

അണ്ണമറ്റാനമുണ്ട്
കേരംക്കുന്നു, സുവസ്പർശ്ച
സുന്ദരം നിശാമുവ-
ദോഡോരോ ക്ഷണത്തിലും.

ഒ

മനിരാഹംക്കളി-
ലറ്റാനം ചുമക്കുത്തും
മനമായതനെന്നേന്നു
മഞ്ഞിച്ച നടക്കും.

നൂ.നൂ.

നമ്പ്രോപ്പമാം

തെങ്ങവു നില്ലേഖ്യമായോ
തുണ്ടുകിൽ വിവേകം പോ-
ലിരുളിൽച്ചൂദപീപ്-
രജിങ്ക വിളഞ്ഞു.

അതുസന്നദ്ധവാലയ-
അതികർന്നിനൊരു ധർമ്മ-
ശാസനംപോലെയല്ലണാ-
നിന്നും മുഴുങ്ങുന്നു.

പാരിലെക്കമ്പെയേറ്റു
കാണുവാൻ നില്ലേഖ്യ
താരനേതുജാളില്ലാം
തുറന്ന വിലസുന്നം.

2

രക്തനം വിരക്തനം
ഭിന്നമാം വികാരങ്ങൾ-
ഒരുക്കമാക്കിതീക്ഷ്ണ
വൊന്നന്മുത്രു ശീതാർത്ഥം

നൃ

ഇട്ടിലെ വൈഴിച്ചും

പതിവായങ്ങാരണ്ടു
കേരംക്കമല്ലീത്തതികയു
പ്പതിയും മനസ്സാട്ട-
മത്ക്കണ്ണാ വിവശയായ്,

മേടമേലിങനീട്ടം
രബവവഞ്ചിതയായ
പേടമാൻമിഴിയവ-
ക്രാഡയെപ്പെലിപ്പിപ്പാൻ

ഇനിയും വൈകിപ്പുതി-
നാളില്ലെന്നാരെന്നു
തനിയേ ഷറപ്പുട്ടാ-
ഉസ്സധാനിയിനോക്കി.

8

പുരശാളത്തി പുണ്ണ
ശാന്തമാം രസംഭപാല
മരവുമൊയ യുവ
ഭിക്ഷുവിൻ വസതിയിൽ

24

നശവ്യാപരാരം

എത്തിനാനവള്ളട-
നാശകാദ്യാദികരം
തത്തിന കരശ്ലാട്-
മെഞ്ചിട നിന്നിടിനാർം,

തുറന്നാർം കവാടങ്ങൾ
ബിലിക്കുവിൻ വേഷംപുണ്ട്
പിന്ന നാഭമുഹമ്-
മനോരം കാണായ്‌വനാ.

മനറിയിപ്പു നൽകം
പുമണമണിക്കാറവിൻ
പിന്നാലേ പുവേണിയു-
മൊരുമട്ടകം പുക്കാർം.

ഓ

“അമേ! തെരൻ വന്നഞ്ചേനോ-
നേതോയ ഭവഭാജക
നിന്മകൾ നിയ്യമിച്ചു
നിർവ്വതി നേടിഡേണ്ടി?”

ന്ത്രം

ഹരക്കിലെ വൈദിച്ചം

ഉതമിതനായ ഭിക്ഷ
മതിമാൻ കാലോച്ചിതം
കുത്രുമോത്രുടനേവം
ചൊല്ലിനാൻ വിനീതനായ്.

അംമാറ്റം പാലിച്ചുപോയ്
കാമംബാധകളൗഴി—
ഞതമതൻ മനസ്മിതി
പൂണിവർ മടങ്ങിനാറം.

നിന്തം ചപ്പുബിംബ—
മനോരം പാരിന്നനേക്ക്
നിന്തുണ്ടിന് നമന്നാര—
ഇദപോൽ അകാരിച്ച്.

അനാവാലിക്ഷ്യവന
തെററിയാൽ നമ്മേറുനേ—
യെന്നിയേ ‘പിവേകാര—
അ’നെ നാം കണ്ണിട്ടമോ. ?

എ. വർഷാരംഭം.

സ്ത

മകിലിലുമയികും മലീയചിത്രം
മധുരത കണ്ട മലിയും മലിനങ്ങൾ
മെ സവിയമണംതിട്ടും വീണ്ടും
മരതകമേചകമേംഡശേവരങ്ങൾ.

ഒ.

കന്നടയ ഘടനാഘടനങ്ങളിനേൽക്കും-
കന്നലോളി ചേന്നങ്ങളിനു കാലചക്രം
അതിനിടയിലണഞ്ഞിട്ടും മാശാ-
മധുരവലാകയവസ്ഥയാകമാവോ?

നം

ഉലക്കിനൈട സുവാസുവങ്ങൾ വൈദ്യം
മഴയുമെട്ടണ്ണു കറിപ്പേട്ടതിട്ടനോർ
കരിമുകിൽനിര പേര്ത്തലാത്തിയും കൊ-
ണ്ണംപമതാപമൊഴിപ്പേരൊപ്പ്‌തില്ല.

നം

നവൃപഹാരം

③

വെയിൽ തെളിവിനതക്കെ ചുട്ടമേകാം,
മഴയമ മജലിനോപ്പേരേ തണ്ടും;
പ്രത്തിനിലയിൽനിന്നു നോക്കിട്ടേം-
ചീരിയിലുംഞ്ചു കരയ്ക്കിലാണു ഭേദം.

④

നന്ന സുകൂതവിധാനമേ സുവാത്മം
മനജ്ഞൻ, തൊന്നമറിഞ്ഞതാണുത്തല്ലും;
അന്നഭിനമിവനാശയോന്ന്, മരറാ-
നന്നഭവ, മഞ്ഞനെ പോയിട്ടുന്ന കാലം.

നൂർ

മ്മ. സ്റ്റരാജുസ്റ്റേഹം.

(തവളയുടെ അവലാതി)

ഈ

മണ്ണുകമെന്നതിന്തും മനസ്സും
മറ്റെന്നെന്നാണെന്ന വന്നാകുടി ?
കോപനരാകിയ മാനഷരന്മാന്യം
കുപമണ്ണുകമെന്നാതിക്കേഡിപ്പു,
എക്കെൻ വെള്ളവാന്നുനെക്കൊള്ളുന
ഭീകർൻ മർത്തുനഭിജനനത്രേ.

ഒ

അതികിലീഡുരൻ സ്വള്ളിച്ചതെല്ലാങ്-
മാണിച്ചീടുന വെള്ളമണ്ണു
അത്യതിൽ മേഖനോൻ കുപതിലായാലും
വാപിയിലായാലുമെന്തുവേണ്ട ?
തുലിയ്യു മേനു കൊട്ടക്കനാതൊന്നാണു
സുഖിയെന്നാലതു തൈദിക്കില്ലേ ?

ര' ०

സപ്രാജ്ഞന്മാർ

ര

കേരളവിൻ, പണ്ഡിതകാലമിപ്പാർത്തടി-
ലൂത്തകടമായ വിപത്തണ്ണത്ര.
ദൈവക്കാലമായ് വൃജിതിപ്പായുംയാൽ
കഴിം വശങ്കരിച്ച ലോകരഹസ്യം.
ജീവനമെന്നതു ജീവനമെന്നിൽ
അവന മത്രുനമ്മണംഡായി.

ഒ

കനിച്ചിയന്നായ ഭ്രാനകയാ-;
ലന്ന വസിജ്ജനാം മാടകീസ്രൂൾ
ഇത്തോറ തൃപ്പിക്കാം പാടിയ സൂക്തങ്ങ-
ളനോറ പാടിയോർ തൈജിലപ്പോ..
എന്നതുകൊണ്ടിനം ഭ്രാംബാന ദേവതാ-
വുംതീവെങ്ങളിൽ പൂജ്യരായി.

ഓ

അംഗങ്ങന വുംതീയ തൈജിലൈയിക്കാല-
മെങ്ങങ്ങന മാനഷരോത്തിട്ടന !
വദിച്ചുകൊഞ്ചീ സാമന്നിപ്പി, പോകക്കു
നിഡിച്ചുകൊണ്ടാലുമിപ്പി ചൊല്ലം.
തനിച്ചുപോലവരങ്ങളൈക്കാലിപ്പായ-
നൊന്നിച്ചുായയട്ടതാണ ദണ്ഡം.

ഒമ്മ

നവോപഹാരം

ഓ

പാശായ മോഹം പയറുവാനായിട്ട്
 പാംബയാവൃത്യിലോന്നണ്ടില്ലോ.
 അതിനീൽക്കുമ്പാം തുല്യാദി-
 മാധ്യാത്മായി മഹാഭരതം
 വാലമാരണന്നല്ലോ, വാലികമാർപ്പോലും
 കാലമാരായേൽനീൻ തുല്യാദിപ്പോം.

ഒ

ക്രോഡം തുല്യാദി വന്ന പിടിക്കന്ന
 കൊണ്ടുപോയിട്ടന്ന കൊന്നിട്ടന്ന.
 കൂട്ടികരി കത്തിര, കത്തി തുടങ്ങിയ
 വട്ടവുമായി വലിഞ്ഞുകേരി,
 കൂളി തുരങ്ങന്ന കാലരിഞ്ഞല്ലുക-
 കൂളി കഴും! തക്കതികനെ.

ഒ

മരദമേ തുല്യാദിക്കീറിസ്സിരകളം
 മരദമെന്നാക്കയോ നോക്കേപോഴം
 മുഖ്യിയില്ലാതായ കാലത്തു തുല്യാദിയു-
 പ്പുഖ്യിയായേ കാണായ രാജുശ്ശുമാ
 സംസ്ഥാനം കാണാവാൻ കൂളിവക്കീശപരമാണ്
 കൂളിച്ചതില്ലേണ്ണ കഴുവും കഴും!

ഒ

മര. അറിത്തുക്രട.

എ

ഇക്കാറിന്തിര ചൂടിട്ടും മലയിലും
തസാനവിത്സാദ്ധ്യമായ്
ഇക്കാലും ഒളിതേദ്ധനീവനിറമായ്
കാണും വന്നതനിലും
ഉംകാവിനുള്ളവായ ചീനയകലാ-
സംസ്കാര വിഷ്ണുന്നിശ്വാ
മർക്കാന്താവിജയാന്തരംഗ രതിയോ
തുകനു മേ കെത്തുകും ?

ഒ

സ്ഥാനേ പാരപുമത്മാസിഡി, മീമവ-
സാന്തുപ്രദേശങ്ങളിൽ-
തനാനേ വിശ്വാഴകന പുണ്യനദിതൻ-
തണ്ണീരിനാലോ, പരം
തോ,നേതാനമകനടൻ പരിസരം
പുക്കനൈബാഴം എഷ്ടയായ്
മാനേലും മിഴി തുകിട്ടും വിമലമാം
കണ്ണീരിനാലോ വരം ?

സ'യ

രാഗത്താൽ മധുമിച്ചുമള്ളിലയിൽ
 കൈക്കൊണ്ടുമോരോവിയം
 ലോഗത്താൽ പരിത്രണിപുണ്ടുമമങ്ങം
 സാധാരണമാരിലും
 യോഗംകൊണ്ട് വിരകതരായുലകിനെ-
 പ്ലാറ്റ് വെടക്കം മഹാ-
 ഓഗമാരവിലേപ്പരന്നിലിത-
 നാരീനാതെയുള്ളുമോ?

ഒ'

വക്കാട്ടിക്കുടികൊണ്ടന്നുപരനായ്
 യുംനാനയോഗത്തിനാ-
 ലോകാരാക്കിതമായ് ക്കനിഞ്ഞമങ്ങമെൻ-
 ഹിതാംബുജം തന്നെയോ,
 പുകാവർന്ന് കരന്തിനാലുനന്നയി-
 ചൂന്തുമായ് ഹസ്തികാ-
 സക്കാശേഖ്യിതമാം പ്രിയാവഭനമോ
 കൈക്കൊണ്ട് പോക്കേണ്ട തോൻ?

ഒ'ഒ'

അറിപ്പെടുക്ക

പാരേ ! രാസ്തകലവന മണി കരയും
തടിത്തക്കത്തന്ത്രയോ
മുരേ പാശ്ചാത്യക്കന കാലനഭിതൻ
കളോലങ്കോലാധലം
നേരേ പാത്തവിമുക്കന്നായ് ഭവതിയിൽ-
തനോ ലഭിച്ചീടവാ-
നാരേരും ക്ഷതാതിരസ്തവനവൻ
വിജ്ഞാനിയോ വിസ്തീര്യോ ?

ഒന്ത് തുവേണി

മ

സപാതന്ത്ര സത്യസമത്പരമാധാര-
ത്രയായി തുക്കിത്രപാന്തരംപോലെ
ത്രിപ്രഭയായ് വിളക്കം മഹാശ്രീ,
മാതൃദ്രുമംഗല്യ ജീവനാധന !
നിന്നെട ദിവ്യമാം സന്നിധാനത്തിക്കൽ
നിന്ന താഴ്നാവനെന്നമുഖൻവൻ.
ശംഗാധരഗിരോദ്രൂഖണമാകിന
മംഗലദേവതേ ദേവി ! നമോസ്തുതേ !!

ഡ

ദ്രുജ്ഞം സ്വല്പദൈനനാലും ഇന്നുംകു
സംഗമസ്ഥാനത്തു ചർപ്പുഡയല്ലോ നീ
ഗോപാലതുജീവായ മാനിതയായ് സ്വന്ത്-
സോപാനമായ കളിംഡാത്മജയാട്ടം
അന്തർമ്മിതയായനാന്തയായ് കാന്തിപൂ-
ണിംഗതരാ വേദം സരസപതിതനോട്ടം
നേരിച്ചു നീരൈയാഴകീഴനിടന്തിന
വദിച്ചിട്ടുണ്ട തോൻ പിനേന്നും പിനേന്നും.

ഒന്ത്

തിവേണി

二

സതപദാളംഗന്തിന്റു കാഞ്ചിച്ചീടുന്ന
ബത്പരജിപ്പുമോടുന്തിങ്ങേംപോലെ,
ഭിന്നവർഗ്ഗത്പാടി കൈകൊണ്ടിരിക്കിലു-
മയ്യുനമന്മോന്മം പുണ്ട് നീ
നിത്യമായ് നിയുമ്പുലമായ് ഗണിരമാ-
യത്രുന പുണ്ണമാമാനിനെ ലാക്കാക്കി
നോയ് ക്ഷതിരുച്ചാഴകികൊണ്ടിരിക്കുന
നിന്നുപോകാതെ ഫലപ്രാഞ്ചിയോളിവും.

三

പുണ്ണു, ശരംഗ്നു, പുരാണാധ്യപത്രിനന്നറ
കണ്ണിൽപ്പുതിനെ നീ ത്രഖാന്തരപ്പുട്ട്
അനന്ന മഹായജനവേദികരം ധാരണ-
ളുനീവ ചിത്രീകരിച്ച കരയെപ്പും
ഗോനമായീടിലും മാതൃജലനത്തിൽ
നഗ്നത പോക്കവാൻ പോകുമെ നിത്യിനം
ദേഖി, തിവേണി ! നിന്ന് ദിവ്യപരിധിക്ക-
നീവിധി നേരിട്ട് ജീവ്രഗ്രതയോക്കണ്ണും
മറ്റുള്ള ലെളക്കികവസ്തുകൾക്കുന്നതി
മറ്റുമെന്നോതേണ്ട ? കാലം മഹാബലി !!

三' १

നവൃତ୍ୟାପମାଳା

୧

ଭେଦ୍ୟ, ଭେଦିଯ ସଂରା ବେଦକଣ
ଭ୍ୟରେଷ୍ଟୁଗି ଶାଙ୍କାକ୍ଷିନୀତେଯିଲ୍ଲ.
ବିଶ୍ଵାର ପକଞ୍ଚ୍ ନ୍ତରା ପୁଣ୍ୟମାଂ ନିର୍ମ ଚେଦ-
ତଣ୍ଣୀର୍ଦ୍ଦଶଙ୍କାଲେନ୍ ତଷ୍ଠୁପିରକହିତ
ଚେଲ୍ପୁର୍ବ ମେଲ୍ଲୁ ମେତ୍, ହର୍ତ୍ତିଯର୍ତ୍ତାମଙ୍କ-
ହେଲ୍ପୁଥିଳାନ୍ ଶାର ଶକତନାଯୀର୍ଦ୍ଦେ,
ନିର୍ମନ୍ଦ୍ରିୟତାନ୍ ଶ୍ରୁତିନାଯୀର୍ଦ୍ଦେ,
ନିର୍ମନ୍ଦ୍ରିୟତାମାଧ୍ୟ ନିର୍ମନ୍ଦ୍ରିୟତି ନେଟର୍ଦ୍ଦେ.

ଐତ୍

എ. ഒരു പ്രശ്നയാണ്.

സ

അനുഗമനം ബാല്യത്വിഭാഗത്തെയാ നാളിക-
ക്കിനുടെ വിത്രമവേഖിയായി,
നിന്മാദിക്കാമന്താണിയോടൊഴുക്കെന്ന് വേച്ച് -
യോന്മ പുതുക്കവാനിയും ദിശിയിൽ,
ചെന്ന താനന്തിക്ക വേന്തൽക്കെതിരവൻ
പൊന്മിന്നനിറം വിഞ്ഞമേന്തിട്ടേംബാധം.

സ

നീണ്ടുകിടക്കുന്ന പാടത്താരേംതു
കിണ്ടുകുറഞ്ഞ ചെറുകുളിവും,
പച്ചപിടിപ്പിച്ച തെത്തെത്തുക്കളാൻ
കൊച്ചുവറവും മൊത്തിണങ്ങി,
നിൽക്കുന്നാരാലിന് ചുവട്ടിലുണ്ണുന്നു
സർക്കാരുവേഡിയപ്പെട്ടുണ്ടോ.

സന്ധി

നവോപഹാരം

സ.

മാനസമാല്പത്തിൻ ഭാരമിറക്കി ഞാ-
 നാനാഗ്രാഹിലനാകമില്ലോട്
 എന്നോത്താവിശ്രമഭാനമണ്ണയുമെന്ന്
 മുനിൽ ഞാൻ കണ്ണതെന്നായിരുന്ന !
 അതു ഹന്തി ! കാലത്തിനാവേദിലവി-
 ലാക്കവേ കീഴേൽ മരഞ്ഞവള്ളും,
 അതുജനയന്നുമായത്താണി കുടിയു-
 മാകലമായിക്കിടന്നിട്ടുണ്ട്.

സ

അഹാരമരീചിയാൽ വന്തിര തല്ലുന്ന
 വാരാശിരൈയാത്ത വയലില്ലേട
 പോകം ചുമട്ടകാക്കാക്കയും വിശ്രമ-
 മേകന കൊച്ചു മെന്നാകമായി
 ചൊങ്ഗിനിനീട്ടി പുണ്ണുമുള്ള അതാണി-
 രൈഞ്ഞെന ദിർഉശാഗത്തമാൻ ?

രി

കയ പഴയ അത്താണി

ഒ

മുരിയ്ക്കാണെന മാത്രയിൽ പ്രശ്നങ്ങെന-
ചൂരണ്ടു നിൽക്കുമീ ബോധിപ്പുക്കം
മോടിയിൽ കാറേറ ററിളക്കമിലകളാൽ
മാടി പിളക്കമാറാതിക്കുന
ആയതും നഗ്നമായ് മുജ്ജമാം ശാവയു-
മായിനു നിയുലം നിന്നിട്ടുന.

ഓ

കുഞ്ചം പ്രവഞ്ചനിയമങ്ങളീവിയം
സ്ത്രീജ്ഞമായ് തനിക്കവാനെന്നു ബന്ധം ?
പരവിക്കവാഴവാൻ സപർഡം, സുതിക്ക
പാതാളം, എന്നല്ലീ വന്ന തോയം ?
മന ! തോനോക്കാതെ കൊഴുയാലെനുനു
വെള്ളയക്കിട്ടുന മട്ടിവായി.

ഓ

എന്നെട ജീവചെച്ചതന്നുഭാതാകളി—
ബെന്നമാജത്താണിയാണു മേലേ.
എൻറ ശരീരവുമെൻറ ശരീരിയ—
മെൻറ പരിഹിതമാമറിയം
എല്ലാമതിനു കടപ്പുട്ടതാണെനു
ചൊല്ലാമെനിക്കില്ല കില്ലതെല്ലം

ഒമ്പ

നവേദ്യാപഹാരം

പ

എത്രയോ വത്സരം ഓരാത്തരായവ-
ക്കുത്ര ശുംതാങ്ങം തണ്ണലമായി,
വർത്തിച്ചിരുന്നോരിതിന്റെ ചരിത്രതിൽ
വർത്തമാനസ്ഥിതി ഭിന്നമണ്ഡ്യാ
എക്കിലും ലോകോപകാരത്തിൽ ജീണ്ണിച്ചു
പങ്കപിരിഞ്ഞ ശിലകരംതോടും
മിന്നിത്തിളങ്ങം സുതൃതശകലങ്ങ-
ക്കുന്നമിതിന് പുകൾ നിന്തിക്കൊള്ളും.

62

മു. വിന്റപുകരം.

എ

ഉലകിൽ പുരമെഴും ലൈണ്ടേറാക്ക്
വിലസും പാവനശക്തിപ്പുരമേ !
നലമേറിന നിന്റെ മുണ്ണങ്ങളിൽ
നിലയും ചൊല്ലിനമീതെയുള്ളിനം.

ര

തടസീമയകന്ന നിന്നനിടം
തവ മായാമയമാം മഹാസ്തീയിൽ
അലപോലെയപേതലക്ഷ്യരാ—
യലയുന്നാരടിയങ്ങളുള്ളും

രം

ഭവനേരു ! വിത്രമായെഴും
തവ ഒചതന്നുകണ്ണങ്ങളാം നരർ,
ഭവജാലനിബലം രക്കിലും
ഭവഭാദ്വാകന ബിലു കൈത്തരുകൻ !

രം

നവോപഹാരം

8'

പരമേശ്വര ! “മൈസവ”നു നീ
 പരചിൽ ഗ്രൂപ്പപരാത്മകതിതാൻ
 പരമാത്മരിൽ ‘ബൗദ്ധം’നോ
 പരമം ധാരവുമായിട്ടനുപോയ്

◎

അനന്താലകലൻ കാണുവോ—
 കൗൺ ‘പാഴ്‌സി’യറിൽതിട്ടനു നീ
 ജനനായക ! ‘ജീത്’നോ, സനാ—
 തനസിംഹാസനസിളിലക്ഷ്മിതൻ.

၃

അമല പ്രണയാർദ്ദനീശനെ—
 നാറിയു, ‘ഒങ്കുള്ളവർ’ നിനെന നിത്യവും
 അവിലേപ്പേരും, സർജ്ജകതനാ—
 യമ ,മുള്ളീ’മിന മീസ്യുധായി നീ.

18'

വിശ്വസുക്തം

ഒ

അകാമ സുവമായമത്രപനാ-
 യരളം നിമ്മല ! നിന്നിൽ നിന്നേഹാ!
 അകലുന്നളവിയസാരമാ-
 മടിയാർ ശ്രദ്ധതയാൻ പോകഭേ.

ഒ

അനന്തരക്കവ കലന്തിച്ചന നി-
 നാനസന്ധാനമകന്നതൈകിലും
 അനവാസരമായുംവാങ്ങിതം
 മനജാത്മാവു വഴിക്ക ചെയ്യു നീ.

ഓ

കയതാം, അതിനല്ലേയോ കലാ-
 ചിത്രത്രം, കാൺവിധാരണചീയും
 തിരുവുള്ള മലിനരു മാനഷ-
 അക്കളുന്ന പ്രണയാർഭാവവും.

ഉം

നവൃംഘമാരം

സ്ത്രീ

ഹനിയും പല സർക്കാരിക്കായ്
പണിയേനാരിവർ നിങ്ങപദാംഖുജം;
വെളിച്ചുത്തിലിക്കിടാങ്ങം തന്ന-
നിനവെല്ലാം നിരവേദമേ ദുഷം.

സ്ത്രീ

അലിമാനിത കൊണ്ടുനേകകളു-
ണ്ടിയാം ക്കവരായമെകില്ല
അതിയന്ത്രം കുകനാിവ-
ക്കുമെ നിന്നോടുനയായ്ക്കേണമേ !!

ഒന്ന്

ചിപ്പണി.

എ. ഭക്തഗീതം

•എ. മച്ചിത്രസംഖ്യാരി = എൻറു മനസ്സാക്കന യാത്ര കാരണം. വിഭൂതി = എട്ടിപ്പറ്റം. കണക്കെമ്പിനം = മജ്ജില്ലോ തത്ത്; സൗഖ്യസംഖ്യാരയോഗ്യമെന്നനട്ടം. കൊമ്മൾന്റോമഴി ബ്രഹ്മം = മനോഹരവും നീലാസിറവുമായ ആകാശം. നംഗരിത സംഭ്രം = സംഗ്രഹിതം നിരഞ്ഞതത്ത്.; ആക്ഷംകം. ലഘുകാമ = അനുഗ്രഹം സാധിച്ചുവും. ദ്രോം = അവനമല്ലെന്നും. റിച്ച രൂതാഡിമ = ശരൂത്തുട്ടതിന ഫേരെൽ ഉണ്ടാക്കുന്നവും.

കപി തന്നെ മാത്രമുണ്ടിയായ കേരളത്തിന്റെ മഹിമാ തിരഞ്ഞെടുത്ത പുക്കളും. കേരളത്തിലെ എട്ടിപ്പറ്റം മജ്ജല്ലി തെപ്പുറി ചിന്തകകളും. പ്രക്രിയാമാന്ത്രം തന്ത്ര കാണക ഒം ചെങ്ങുന കൈവെന്നു മനസ്സിൽ ധാരാത്രാത്രത്രത്രിലുള്ള പ്രാക്കലതകളും കടന്നംത്തുടക്കയില്ലെന്ന സാരം.

ഡ. കന്നലവുാഴികൾ = പദ്ധതവും സമുദ്രവും. അയ്യർ = അട്ടത്തുചെല്ലവാൻപാടില്ലാത്ത. കാലപ്പുകൾ = കാല ദേഹം, കണ്ണകാലമെന്നും. തുറ = തേണി. വാർ.....ശ്രം = ദിനാഹരംഡായ കാർഡേഷമാക്കന തലചുടി. സൗന്തര്യം = ശ്രീകൃഷ്ണമാക്കന ആട്ടചാസത്താട്ടക്കൂടിയവൾ. അമുഖഫോഗ്യം = ജൂലത്തിന ഫോജിച്ചു. മാഡേറ്റുച്ചാപാക്കിത = മാ'വിഡ്സ്' ധരിച്ചുവരും. ദ്രോഹിച്ചുപ്പിരു = പരഞ്ഞ രാമന ദ്രിഥപ്പുട്ടവും.

കേരളിലും ഒരു ദിവസം കൈക്കുള്ളിയും ദേവിയായി കളിച്ചുന ഒരു ദേവിയായി കളിച്ചിരിക്കുന്നു. സമുദ്രത്തെയും കനകക്കുള്ളിയും ദേവിയിടെ അംഗരക്കുമാരായും മലക്കുള്ളി സൗന്ദര്യലൂപം കാർമ്മ ചിങ്ങക്കുള്ളി അചീണതുചിതറിക്കിടക്കുന തലചുടിയായും മണബു

ഈ നേര പങ്ക് നാശമായും മുറ്റുചുപാതെന്തെ വില്ലോറം ഇടിക്കണ്ണ കുതെന്തെ അടുച്ചാസമായും കവി ആപണം ചെള്ളിരിക്കുന്നു.

സ. അച്ചാന്നവേദാന്നവാരിയി=വേദാന്നമാക്കുന്ന സു ദിപ്പേജതെ കടിച്ചുവൻ. അസ്യുന്നാരുകൾ=പരിപ്പൂർണ്ണവാസ ദൻ. കവിതപദ്ധതം=കവിതാവ്യക്ഷം. നാരാ....കാരി=ആരീക്കു ജ്ഞാനരംഗംവാദപാശങ്ങളിൽക്കുന്ന. സൗഖ്യത്രം=തൃപ്തി.

ഒക്കരാച്ചാത്തർ, തുണ്ടരെഴുൾ, മഹാപത്രാർ ട്ര തിരി, കൂഞ്ഞനന്നും, ഉണ്ണായിവാരിയൻ തുടങ്ങിയ പാണ്ഡിതന്മായും കവികളും കേരളത്തിലുണ്ട് “രണ്ടും”തയെ വിളിച്ചുപറാഞ്ഞുകയാണ് ഫോ ചെങ്ങുന്നതും.

ഈ.....നാ=പ്രസന്നമായ ഭാവത്തോടുകൂടിയ വിം. മേഖകാരാബ്യം=ലേഖകന്മാർക്ക് ആരാധിക്കുമ്പെട്ടുനന്ന വർ. വൃഥാവിത്രം=പരിപ്രൂഢമാരിൽ. അസം.....ഖ്യം=വിശ്വാസമേഖിപ്പാതു. ഉന്നിപ്പേരുണ്ണം=വർണ്ണിച്ച ക്ഷമം..

ഈവിം കവി “മാതൃദിനി”യിൽ കാബൃത്പം സങ്കുളി ആരിക്കുന്നു. രബേ, വഛ്നം, ലേഖകന്മാർ, വുത്തം, ഭാവം ദിതമായ വാക്കകൾക്ക് കവിതാപക്ഷത്തിലുണ്ട് അതും സു വിശ്വിതമാണെല്ലോ. കവി “ക്ഷേമഗ്രിതം” അദ്ദുരമായി പ്രസി ലീകരിച്ചുതു “മോതുംഗം”യിലാകയാൽ ആ പത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചും കണ്ണം ചരായാവുന്നതാണ്. കേരളത്തിലുണ്ട് പക്ഷത്തിൽ ലേഖകന്മാർ എന്നതിനു ഭേദങ്ങൾ ഏറ്റുണ്ടും അതും യോജിക്കം. ഏറ്റുപെട്ടും ബഹുമാനിക്കുന്നവുണ്ടായിരുന്നു.

ട. കൈമക്കര്യരം

കവിസാമ്പുഞ്ഞമന്മായിക്കുന്ന കൊട്ടണ്ണല്ലോരു ചെറിയ കൊച്ചുന്നിനിത്തന്നുരാഞ്ഞരു ചരംത്തിൽ അന്നഞ്ഞുമിച്ചുകൊണ്ട്, കവി അക്കാലത്തെഴുതിയ ഒരു കവിതയാണിള്ളു.

എ. ആക്രൂം=മറ്റാർഡം. ദിക്ഷാ=വഞ്ചികട്ട. പ്ര
മോദഗ്രോക്കണ്ടി=സുവട്ടിവണ്ണി. ഭന്നം=വിഷമം. ഇം
ദ്വാകം സുവട്ടിവന്മിശ്രജാന്നന്ന ചുങ്കം.

ഒ. അരത ആരാധനയംതന്നെ വൃദ്ധസ്ത്രിയായി തുടൻ
കാണ്ണിക്കുന്നു.

ന. സുവട്ടിവണ്ണി=വലിയ ക്രൂഢകട്ടകാരാണ്. ത
ണ്ണത വെള്ളവും കട്ടത ഇടിജാറിച്ചു മേഖലക്കുൽക്കുൽ കനിച്ചു
വാറിക്കുന്നു. വിഷവും ഓരും പാലാഴി വിൽ നിന്നുതന്നെ
യാണന്നോയ്ക്ക്. പോറുന്നവൻ=റക്ഷകനായ വിജ്ഞ.

ഒ. ദിപ്പാം=തടക്കാൻപാടില്ലാത്ത. ദശാവിഭത്തം=
അവസ്ഥാന്തരം. നിപ്പിപ്പനംചെണ്ണു=കെടുത്തുക. ഇം
ദ്വാകം സുവട്ടിവന്മിശ്രജാന്നന്ന ഗളുപോലെ അറി
യാഘനവയാക്കി. ആപ്പുള്ളട ശാളിൽ അരതാവക്ക മരനു
വുന്നനാക്കാനെന്നുണ്ടിരീതിനു.

ഉ. അമത്രസഹായം=ശിവുസുവം. ആശാ.....തം=
പലാതരം ആരക്കളാക്കുന്ന തിരുമാലക്ക്ഷേണ്ട ക്രടിയത്രു്. ത
രിക്ക=കടക്കുക. ദിപ്പിയി=ഇരക്കുവം. മനസ്യൻ സുവ
തിനുവേണ്ടി ആശാഭരിതനായി കാണേണ്ണ പ്രബന്ധിച്ചുകൊ
ണ്ടിരിക്കു ചൊട്ടുന്ന മരന്മടങ്ങുന്നു.

ഈ. അതുയിക്കുമായ വുസന്നം, ഭട്ടവിൽ, ഉപരാ
ന്തിതെടുന്ന തപജ്ഞാനം.

ഈ. ചവു.....ശ്രീ=ജ്ഞാനനിഡി. ആൻ=ആട്ടഞ്ഞ
ചെന്ന. തന്മുഹാൻ ആരാധനയ്ക്കിലും കണ്ണാൽ “ മുജ്ജ
മുജ്ജ ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണെന്ന അവരും സ്വീകരി
ച്ചിരുന്നതും.

ഒ. അപ്പുമ്പ്രമേധാവിത=ജനസാധാരണമായ ഒപ്പി
ശേഷി.

എ. കുചെല.....എം=കുചെലൻറ പ്രാക്തമായ അവിലിനോട് ഇല്ലാം. കാവുംഗമം=സാഹിത്യരാഖ്യം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രാക്തമായ അവിൽക്കൊണ്ട് മുച്ചിപ്പെട്ട കുചെല വന്ന കുവേറനാക്കിയതുപോലെ, തനുരാൻ തന്റെ ബാധിയശൈളായ പദ്ധതിക്കോട് ഒന്നോളിച്ചു തന്നെ അംഗിന കിഴുവെന്ന കവി പറയുന്നു.

എ. ശ്രീകോ.....രം=ശക്തിപ്പാലുർ രാജവംശ അഭിലൈ ദാശനക്ഷത്രം.

എ, കാ.....ത=സാഹിത്യരാഖ്യപാശ്ചായിത്രം.. സൗധകം=ദേവസംഗ. ശിജ്ഞതി=സ്വഹാസ്തി. പ്രാചീന കാലം മുതൽക്കുതന്നെ കൊട്ടപ്പാലുർ രാജവംശം ഒരു വലിയ വിദ്യുതാസങ്ക്രതമായിരുന്നു.

മന—മജ. ‘കൊട്ടപ്പാലുർ പ്രസ്ഥാനം’ സാഹിത്യ ചോകത്തിൽ സൗഖ്യപ്രസിദ്ധമാണ്.. എംബണിനിന്നുവിപ്പാട്, കണ്ണതിക്കട്ടൻതന്നുരാൻ, ദാവകരാജാ, നടചവന്തപ്പൻ, ഒരു വിഞ്ച കണ്ണതിക്കുജ്ഞമേനാൻ മുതലായവർ ഈ കളരിയിൽ പയറിയവരാകുന്നു. ഇവക്കെടെയ്ക്കും ആരാധ്യമാണ്. വഹിച്ചിരുന്നതു കൊച്ചുജ്ഞിതന്നുരാനാണെന്നു.

മരി. തൊറം=വിചാരം. ചുത്തൻകുറം=നവീന പ്രസ്ഥാനം.

മനു. കരിക്കം=ഡേക്കരം. അവരിപ്പുൻ=അവഗേ ചിച്ചുവൻ. കൊച്ചുജ്ഞിതന്നുരാൻ’ കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് “കവിസാമ്പുംഗമൻ” എന്ന വിഞ്ഞു കല്പിച്ചു കൊട്ടത്തു പ്രസിദ്ധമാണെല്ലാ.

മര—മരു. സൗഖ്യപ്പാശന സാഹിത്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, രാഖ്യപാലിലും നിജീതനായിരുന്നു. സംഗീതം, ആയുദ്ധം, നാട്രരാഖ്യം മുതലായവയിൽ അശ്വേയത്തിനാണോ

എന്ന പാടവത്തിന് ആ ഗ്രാമയ്ക്കും ശിശ്യപരമ്പര
തന്നെ ഉത്തരസാക്ഷ്യം വച്ചിക്കുന്നുണ്ട്.

മഹ്. ഭാ.....ബാഡ്സ്=ഭാഗ്യത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്ന
നിമിഷങ്ങൾ. ഭരാവലി=ജീവികൾ. ഭരാഘ്ന്യവം=ഭരകാ
ലമാക്കുന്ന സദ്ദാ. റാഡ്യോടു നല്കുവാലം എഴുപ്പുത്തിൽ
കഴിവത്തുടന്നെവനു കവി പരിപാടിക്കുന്നു.

ന. എൻറ വീണ

രഒിക്കൽ കുപി എറിനാകളും കായൽക്കരയിലും ഈ
ചുണ്ണൻ പാക്കിൽ കാരേംജ്ലുവാൻ പോയ അവസരത്തിലു
ണ്ണായ അനുഭവത്തെ പണ്ണന്നിക്കുന്നതാണ്' ഈ കവിത. ഈ
തിലെ വീണ കവിജുടെ മനസ്സും, സൂദരി സാമ്പത്തികസ്സു
ം മാക്കുന്നു. സന്ധ്യാസമ്മാനത്തെ പ്രക്രിയാംശങ്ങളിൽ ല
ഡിച്ചു മതിരനുംപാശ കവിജുടെ സ്ഥിരിച്ചെങ്ങാണ്' ഈ തിൽ
മരിലീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും.

എ. 'വൈഞ്ഞാവാദത്തിനും വരദാപുരം' എന്ന ക
വി വണ്ണിക്കുന്നതു കായലിനൊന്താണ്. വീണ തട്ടിപ്പ
രിക്ക=മാല്ലിനോ ആക്കംിക്ക.

എ. ഭൂതി=ശോട്ട്, കാന്തി. വല്ലുവെവചിത്രം=പ
ലതരത്തിലും നിറം, അംബവരം=ആകാശം; വസ്തുമെന്നം.
തച്ചം.....ല=ചട്ടപഴുപ്പിച്ച തങ്ങപോലെ പിംഗൽവണ്ണം.

ന. രേപ്പ=ഗ്രേജ്സ്. സായകാല എത്തെ പ്രക്രിയാംശ
ം ത്തിൽ മഹാശിപ്പൂര്യ കവി തന്നുത്താൻ മരാന സപ്പള
നേരം ഇരുന്നും പാഠി പ്രിംസ് സാരം.

എ. വാണത്രിതം=ആറു മാം. ഫീണനക്കുമം=സ
ഖനാഷിപ്പിക്കുവാൻ രേഖിച്ചുണ്ട്. പ്രക്രിയാനീഡയിൽ

മന്മാതിപ്പൂയ കവി ചുറ്റം ഇങ്ക് വ്യാപിച്ചുണ്ടോ മാതൃമേ തന്റെ ചിന്താലോകത്തിൽനിന്നുണ്ടോളി.

ർ. വണ്ടിനോട് രണ്ടുവാക്കു്

നായികയെ അകാല തിലും പക്ഷിച്ചുപോയ നായകനെ പുരി അനുംപദ്ധരിത്രാ എഴുതിയ ഒരു കവിതയാണിത്.

മ. ദട്ടിഞ്ഞ = അവസാനിച്ച. പുശു = നാസനം. കെരുമാരം അവസാനിച്ച തയ്യാറനും ആരംഭിച്ച എന്ന സുചിപ്പിക്കുന്നു.

ഓ. ജാതിദ്രീതം.

കേരളത്തിലെ ജാതിദേശത്തും തനിമിത്തമുള്ള അന്ത്മാരുടുമാണ് കവി ഇവിടെ പ്രധാനമായി സുചിപ്പിക്കുന്നത്.

മ. പഠിപ്പേരുള്ള വിഷമന്ത്രപത്രിലുള്ള സന്ദേശ നത്തിൽനിന്നുണ്ട് ലോകാൺപ്പുത്രി എന്ന ശബ്ദം. അവിഷമാവസ്ഥതനും ജാതിനിമിത്തമുള്ള വൈഷ്ണവപാഠങ്ങളും കാരണമൊരു കവി ശക്തിക്കുന്നു. കേരളത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു പ്രധാനപ്പെട്ടിവന്നുമായി നില്പിന്നതും ഇരു നാടിച്ച ജാതിദേശമാണ്; പ്രദേശവന്മാരെന്നും, അസുരമാരെന്നും ഒരുത്തും ജാതിദേശം സ്വന്തം തെരപ്പുാലും പോക്കുള്ളമാക്കി തനിക്കുന്നാണെല്ലോ.

ട. ആവിലം=കവിത്തിയത്. ഭാർത്തവരാമക്ഷാണി=കേരളം. ചിത്തവിശക്തിപം=മനോവിദ്രീഥം. ജാതിദേശകൊണ്ട് വിഷമിക്കുന്ന കേരളഭൗമത അപന്നൂരം വായിച്ചു കൈ സ്രീരായി കവി വണ്ണിക്കുന്നു.

二。 തപസ്പിനി=ഭക്തി. അപരാഘ്നി=പദ്ധതി
സദഭ. പരമ്മരംഗ ശൈവൻറു ശിശ്യനം കേരളത്തിൽ പ
രമ്മരംഗൻറു ചുതിച്ചാലോള്ളു. അപസ്താം വായിച്ച
പദ്ധതാധികിടക്കന്ന കേരളത്തിനെ, ശിശ്യപത്രവ രായ
പാഞ്ചതീപദമേഖരമാർ തലജ്ജലം കാണ്ണലുമിങ്ങൻു ഉറക്ക
നോക്കികൊണ്ടിരിക്കന്ന. (കേരളത്തിന്റെ വടക്കേ അററ
ആളു ദോക്കുന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ ശൈവനേയും തെങ്ങേ അററ
ആളു കന്മാക്കലാരീക്ഷേത്രത്തിൽ പാഞ്ചതീയേജുമാണ് മുതി
ഴിച്ചിട്ടിള്ളത്.) സഭാഗവിൽ തിരയടിക്കന്നതിനെ ചുതി
ജീവ ഭിസ്ഥിതി കണ്ണ പിതാചു സങ്കടം സഹിക്കവുമായാ
തെ തല തല്ലുന്നതായി ഉംഖുപക്ഷിച്ചിട്ടിരിക്കന്ന. (കേരളം
സദഭ ഗതിക്കാനണണായതരാണാലും.) സഹ്യപാഞ്ചതോപാലം
ഒന്നറിയമായ ഇന്നു കാഴ്കണ്ണ മിഡം തിരിച്ചു നെടുവീഴ്പ് വി
ടന്ന. (തെങ്ങിട്ടു മാറുന്നതാം, സഹ്യപാഞ്ചത്തിന്റെ പൊ
കം കുറങ്കുരഞ്ഞാണ് വരുന്നതു്. മലഞ്ഞാനിലെന്ന ഇവി
ടെ ദിപ്പംപോന്നമായി കൂട്ടിച്ചിറിക്കന്ന.) ജാതിഭേദത്തെ
നാശിപ്പിക്കന്നതിനു കേരളത്തിൽ പലകം പലവിധത്തി
ലും ശ്രദ്ധിക്കന്നാണെങ്കിലും അതെന്നും മലപ്പുറമാക്കന്നി
ണ്ണുന്നമാത്രമല്ല, ചിലവഴിക്കിൽ ഉപദേശം വർഷിച്ചു വരുന്നതാ
യിട്ടുംടി കാണാംവന്ന കാവി വേദിക്കന്ന.

三. കാമഗ്ര പിത=ഇജ്ഞാപോലെ വേഷംമാറ്റുവാൻ
ഈ കഴിവു്. തുണ്ണ.....സം=പരമ്മരാമക്ഷേത്രം. ലോക
ത്തിൽപ്പവസ്ഥവരത്തും ജാതിഭേദം കാണാംണെങ്കിലും കേരള
ത്തിലെപ്പോലെ അതുമരാറ്റും വേതരാച്ചു കാണാനില്ല.

四. ജാതിഭേദത്തിന്റെ സുക്ഷ്മമായ ഉപാധി ഏന്താ
തിരിക്കാമെന്ന ചിന്തിച്ചുതടങ്കിയ കവി, അതു കാരണത്തെ
അട സ്വാത്മസിഖിക്കണ്ണു കൈ ഉപാധംതന്നെയായിരിക്കാ

മെന്ന് കുറവിൽ തീക്കരാനിക്കേണ. ചില അടിശ്രദ്ധങ്ങൾ മുൻ സ്വർജ്ജിച്ച സമഗ്രക്കമ്പോൾ ജാതിജ്ഞന്റെ ഉച്ചനീഡി ത്രസ്രാളം മുഖാശാക്കി കുലവധ്യവീക്കകളും കുറവിൽ അതു അടിപിടിയിൽ കലാഭിക്ഷകരും ചെയ്യുന്നതു് അസാധാരണമല്ല. സ്വർജ്ജി വിളിപ്പിയ പദ്ധതി പദ്ധതിയാണെന്നും പദ്ധതിയിലും എന്നും വരാം. ശാർഥവരഃ സ്വാപ്നാങ്ഗളു് = സ്വാത്മ പരത. Tiger Philosophy എന്ന ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ത്രിനിർമ്മിത തർജ്ജമ.

നം. എറണാകുളം മെത്രാനം

എറണാകുളം ഇന്ദ്രിയപാക്കിരിക്കേണ സ്ഥലം ദർപ്പ വെറും പച്ചപ്പെട്ട നിരതെ മെത്രാനമായി കൂടി നിക്കേണ. അന്ന് അഞ്ചു ഇംഗ്രേസ് കുട്ടി മാത്രമേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുണ്ട്. അതു സ്ഥലം പാക്കായി ആപാനരഹസ്യം തുംബാൻ തുടങ്ങിയകാലത്തു കവി എഴുതിയതാണ് ഇന്ന് കുതി.

ട. കൈവല്യം = മോക്ഷം; കൈവല്യത. അഭിഗ്രഹം = പ്രാപ്തം. ഇംഗ്രീഷപാക്കിൽ ഇന്ദ്രിയാം വാതലും കാവലുമൊക്കെയുണ്ട്. പണ്ടി അതു് അക്കം മുഖവശങ്ങോഗ്രാമായിരുന്നു. ഒപ്പിപ്പെട്ടുംണ്ടോയെപ്പാം പണ്ടെന്നു ആ നിലയെ കൈ മാറിക്കിരിക്കേണ. ഒപ്പിച്ചിക്കമായ അഭിവൃദ്ധി പാരന്തിക ചിന്തജീവിയിൽ വലിയ വിജ്ഞാതമായിത്തീരുന്നവെന്നു തുടർന്തെ സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ട. പനക്കൾക്കു പണ്ട് എല്ലാത്തിൽ മാത്രമേ പദ്ധതി (അഞ്ചു എന്നും അവസ്ഥ) ഉണ്ടായിരുന്നുണ്ട്. ഇന്ദ്രിയാം അവ ജീവിതത്തിലും പദ്ധതിയെ (മരണം) മുച്ചിച്ചിരിക്കേണ. അകാണ്യം = അകാലത്തിൽ.

ഒ. നിഭാവകഃലം = വേനർക്കാലം, താപം = ചുട്ട്; ദിവം, ആളുകൾ വച്ചിൽ നിവാരിലെത്തുദോർ തങ്ങൾക്ക് പണ്ട് സാഹായം ചെയ്യുവരെ മറന്നുകൂട്ടുക പതിവാന്നല്ലോ.

• റ. അമവാ, ഘലജുള്ള പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നവരാണ് ല്ലോ മഹാന്മാർ. ഭാഗത്തുപുന്നകൾ മഹംകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തെ നിവാരിത്തിനിട്ടിപ്പിട്ടുത്തരുകൊണ്ട് അവരെ വളരെയാണം പുകഴ്ച്ചീം താതില്ലെന്നു കവി സമാധാനിക്കുന്നു. വസ്തുവിധത്തിലും ചരിത്രപുരുഷന്മാരിൽനിന്നുതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രധാജനവുമില്ലെന്നു. വോക്രത്തിനോ എത്രമാത്രം പ്രദാജനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു നോക്കിയാണ് ആളുകളുടെ മേരുകണക്കാക്കുന്നതെന്നും കവി ഇവിടെ ധ്യാനിപ്പിക്കുന്നു.

ഓ. വെല = തൊഴിൽ; കരായുന്നു. ഉദ്ധാനമായി നന്നിന്ന് കായൽക്കരംയിൽ വലിയ മരങ്ങളുള്ളു, ചെറിയ ചെടികളുണ്ട് അധികം ശ്രോഡിക്കുക. പുതിയ പരിഷ്കാരത്തിനു യോജിച്ചതുവരിൽ ഉള്ളാറിക്കുന്നതിനു ഇവാക്കിപ്പുംതെ രഘനരച്ച കൂടുതൽ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ.

എ. പേരും = കീത്തി. കീത്തിക്കു വേണ്ടിയാണ് എപ്പിവരും, പരിശുചിക്കുന്നതും. കവിയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് അംഗീകാരം മഹംപുതി ഫലിച്ചുവെന്നുള്ളും അനുകരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ.

३. പുണ്ണിരി.

കൂട്ടികളുടെ പുണ്ണിരിയോളം. എന്നാവർജ്ജകമായി വോക്രത്തിൽ ഉരുംനാമില്ലെന്നും അതും കണാതെരും കവിത രെയ്മുംലെ രസാത്മകമാണെന്നും കവി സമർപ്പിക്കുന്നു.

എ. ഉല.....രം = ഇംഗ്ലീഷുക്കാക്കുന്ന പുന്നുക്കാലം. കാവുലോലുവൻ = കാവുത്തിൽ കൊതിയുള്ളവൻ. പ്രവൃത്തിയിൽ മംത്രിൾ, നിവുത്തിയിൽ കാംക്ഷജുളിവരായാണും

X

കട്ടികളുടെ മനോഹരമായ പുഞ്ചിൽ അവരുടെ സിദ്ധിക്കും തിരിക്കാൻ.

ര. കാളിമുട്ടു = കുട്ടു. കാർക്കാണ്ടലിനാം = മഴക്കാലം, വിശ്രദിപ്പസാം = പ്രസന്നത കുറഞ്ഞത്, സ്റ്റേം = പുഞ്ചി വിത്രുകന്ന, നാകനാകങ്ങാം = നാകവും, സപ്രദാവും, ഗുരവും, നിറങ്ങു ഒരു മരംപ്പുരുഗനും മരാത്തിനും പുഞ്ചിവിത്രുകന്ന ഒരു കൊച്ചുക്കിയുടെ മരാത്തിനും തക്കിലുള്ള തിരുന്നക്കാൾ എടു കുറവല്ല.

സ. ഒരേ.....ബി = ദിവ്യമായ നിർബന്ധത്, ബൈസിൽ = ലഹരകിക്കുന്നയിൽ, ബൈസിൽ = ഭാഗാധിം, സത്പരാഫുരുന്നം = ഒഴുവും തിക്കെചത്രുജാവിനും ഉഭയം, ദോശതുജ്ജി = സൂര്യോഷ്ടി, മദ്ദാ = ഒരു പിടിപ്പിക്കുന്ന, മദ്ദാക്കം = ലജ്ജ, പരിത്രാഖമായ പുഞ്ചിൽ റി തുക്കാളിലുണ്ടായാണു കാണാറുള്ളതു്, ലജ്ജാധൂവായ കാമിനി ആടു മരാത്തിലും ചിലാഫ്ഫാൾ അതു കണ്ണടവെന്ന വരം.

എ. ആജി.....ബാ = ഇനനാം മുതൽക്കെതന തുല്യം, സുരഖാകസനിം = സപ്രദാവും, ഏദയസ്പുക്കായ പുഞ്ചിൽ ആരോഗ്യത്തെ കുറിക്കുന്ന കൊടിക്കുറഞ്ഞം, പഠിത്തുഖമായ പേഡാറത്തിനു സ്റ്റേചം സരപ്പിക്കുന്ന തിരക്കുളക്കാഴ്ചം, പെടികമത്രെതു എത്തുംതിനു വിക്രിംബവയമാണെന്ന കവി വഎന്നിക്കുന്നു.

വു. ഇക്കഴിത്തെ മാസം.

ലാലാലജചതരാഞ്ചിച്ചുടെ നിഞ്ഞാണാതെ അനാസ്ത്രിച്ചു് പ്രീഥിയെ ഒരു കവിതയാണിന്തു്. ധനമാസമാണെന്ന കവിതാ വിഷയം, ഇതരമാസങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു്, ധനമാസ തനിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള ദിവസക്കറവു കോൺഗ്രസ്സിനും ഓ

രംകൊണ്ടുള്ള കമ്മിറായിട്ട് കവി ഉണ്ടെന്നുകൾക്കുണ്ടാണ്. ഒക്കാൾ അല്ലെങ്കിൽ പുസ്തകാലഘട്ടത്തിൽ പത്രികായി ധനവിലാണ് ശ്രദ്ധാര്ഥാത്മകനായാൽ. എന്നാൽ അപേക്ഷാസ്വഭാവം = തിരഞ്ഞെടുത്തിരുത്താശ്വം പുസ്തകാലികൾ = നല്ല നൈറ്റുകൾ; സുതൃതികൾ = ഏറ്റനം പക്ഷേവിലാസം = താമരച്ചുവിന്റെ ദേശി; ദജ്ജക്കുംവിളിയാ ദംശൾ = ഏറ്റനം അത്യർഹം കൂട്ടിക്കാം. മണ്ണതിന്റെ ബാധയി നിന്നും താമരപുക്കൾ ഫാക്കാലാരുളു കുറുക്കുമ്പോൾ. സിംഗൾ = ചിംഗൾ. ധാന്യാനുഭവിക്കുന്ന ചിംഗേജാട്ട് സാമ്പളം. ഗ്രാഫിനും പുശ്ചാനിനും ഡാനിനും ഡൈനീനും കുറുക്കുമ്പോൾ. ധന പുശ്ചാനിനും കേഷഗ്രന്ഥം കുന്നാം. ഗ്രാഫിനും പുശ്ചാനിനും അനുഭവഭേദനാം വക്കിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ അനുഭൂതിപ്രായം ചീല റാൻഡികൾ പാപരാഡിക ഭൂമാംഗം ജോഡിപ്പിച്ചു.

എ. ഇരട്ടിലെ വെളിച്ചും

വിവേകാനന്ദൻ കേവലം കൊമ്പുവത്രായായി നാലേക്കും എറ്റന പെയ്ക്കാണ്ട് മാത്രം അറിയുന്നുട്ടിരുന്ന ഒരു കാല തുള്ള്, കുട്ടക്കത്തുകിലെ ഒരു വിധവയാം സ്ത്രീ അഭ്യുദായത്തുകണ്ട് വികാരപരവശാക്തിയിൽനിന്ന് സവന്നം, ഒരു ദിവന് രാത്രി തന്റെ അഭിലാഖപുരണാത്മിനായി അവൻ്റെ നാലേക്കും നെന്ന് വസതിയിൽ എക്കാക്കിനിനായി ചെന്നെവന്നം, ആ മുഖയിൽനിന്ന് സ്പന്നം മാത്രാവിന്നൊടുന്നപോലെ പെയ്ക്കാറിയതിനാൽ ആ അവത്രി, വന്നാൽപോലെ മടങ്ങേണ്ടിവന്നു വെന്നും ഒരു പെട്ടിയാളുമാണ് ഇതിലെ കവിതാവീജം.

എം. വാഷ്ണവരംദിനം

എ. മാധ്യം മാധ്യം യത്രം; ദേശി മഹം.....അംബു = ഉരത കക്ഷീപോലെ മേചകവഴ്ച്ചും യ മേഘങ്ങൾ. റിരോദക്കാര

അള്ളായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വീണം എന്ന പദം, പൊതുസം കഴി ഞെക്കുടിയ ക്രൈ കൊല്ലുത്തെ സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നു.

ഒ. ഘനാമനങ്ങൾ=വാച്ചിക്കുന്ന മേഖലകൾ. കാലചക്രം മേഖലക്കിൽക്കൂടി ഉള്ളഭ്യോധ ഫറോസ്റ്റ് തീരുമ്പാരികളുണ്ട് മിനുംലെനു കവറികളുണ്ട്. വെള്ളിൽ പുക്കികൾക്കു ശാംഡാനം മഴക്കാലത്താണെന്നു മുൻസിലം. കാലം പൊരുജ്ജാണ്ടിരിക്കുന്നു. ആരു വഹിക്കുമോ എന്നോ?

നൂ. സുവത്തിൽ ദിവവും ദിവത്തിൽ സുവവും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. വെയിൽ സുവത്തിനേറ്റും മഴ ദിവത്തിനേറ്റും നിബംഗമായി പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ മഴ മരംപിനു തുണാക്കുന്നണംകും ഭ്രാന്തിയും താഴപ്പാരിയും തുണാക്കുന്നു. അതുപോലെ ഏയിൽ ആരുംനേതിൽ പുകാരുത്തെത്തു നാളുന്നണംകും ചുടിവാണാവാസാനിക്കുന്നതും. അതുപോലേ ആരുവാചിച്ചുകൊക്കുന്നപക്ഷം, സുവത്തെക്കാം ദിവമാണു ഭ്രാന്തിനുപകരിക്കുന്നതും.

ഓ. സുക്തത്വിഭാഗം=ചുണ്ണംനാളും. സുവാത്മ=സുവത്തിനായിട്ടുണ്ട്. കാഞ്ഞം മിക്കവയും അറിയാം; കൊതിക്കുന്നതു കിട്ടുന്നില്ല, കാലം പൊരുജ്ജാണ്ടിരിക്കാം എങ്കിലും.

മ്ര. സ്റ്റരാജുമേനുവം.

എ. കോപനർ=കോപിച്ചുവർ. തുപമണ്ണുകൾ=കിണറിലെ തവള. ഭ്രാന്തിപരിചാരിപ്പാത്തവരും സാധാരണ “തുപമണ്ണുകൾ” എന്നു പറയുന്നു. ആക്കുപിക്കാ ദണ്ഡല്ലോ. അഭിജന്നർ=അറിവുള്ളവർ. പരസ്യം ധിന്സിക്കുന്ന മനസ്സും പണിയിതും. സാധുകളുായ തങ്ങൾ മന്ത്രമായത്തെന്നെന്നു തവള അഞ്ചുത്തെപ്പറ്റിനുണ്ട്.

ഡ. വെദാനിൽ ഭ്രംഗാദൈവതകളുടെ ക്രമാനീകരണപ്പേരും ശാന്തിച്ചാട്ടം, അതു വെദാനികൾത്തെന്നും കവി ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

നൂ—၇. ജീവിരാസ്യപരാത്മിനു പാഠാവകളിൽ മറ്റൊരു മാര്ക്ക ഉപദാനിക്കുന്നതു തവളുകളെയാണ്. ജീവിരാസ്യ, പരിപ്പിക്കുന്ന കലാശാലകളിൽ പ്രായോഗിക പാരാത്മി ദായി ആഴ്ചയോടു അനുബന്ധം അനോക്കം തവളുകൾക്കു കൊല്ലു ദാശനാളിയും പ്രാണിലുമാണ്.

ഡറ. അരിതേരുക്കിട.

ഡ. തദ്ദാന = അതിരൻറെ താഴോവറ. സാങ്കു = ഇടത്തിങ്ങിയ. ഭജിരേശ്വരാർഥിലെ നിരം = പിശൻ ഇന്ത്രനീലപഞ്ചാഖിയെന്നു നിരം. സംസ്‌കാരവിഷ്ണുിഥി = സംസ്‌കാരവിശ്വാസം. കൊട്ടടടിയിൽ കാർമ്മാശങ്കൈ നിരജത ഉലയിലും താഴോവരയിൽ നിശ്ചന്തിരമാണി. ഇടതിങ്ങിറിഡ്രൂന വനത്തിലും തന്മീക്ഷ കൊതുകും ജനിക്കുന്നതിനാശം കാരണം അവധിക്കുമായ പ്രമാണം, അതോടു ലൗകികമായ നേരുവമോ ചുറ്റു കവി രേഖിക്കുന്നു.

ഡ. പുമ.....ബി = പുരജാത്മംസിലി. വല്ല കാട്ടി ആഡം ചെന്ന തച്ചല്ലു ചെഞ്ഞുനുതോ, അനോ ലുക്കിക്കുവണ്ണ ഒവേഡിക്കുനുതോ എത്രാണ പുരജാത്മംസിലിക്ക് പറാിച്ച ഇപ്പായം?

നൂ. താൻ സുജ്ഞിച്ച ഇം വോക്കത്തിലെ ചിങ്ഗയും കൂളി മധ്യാദ്യാഗ്രഹം, അനുഭവിക്കുന്ന സമയമാരുക്കാൻ, വോക്കത്തെ മുഴുവൻ വെറുക്കുന്ന വിശക്തനാർ സ്രൂജാവിന പ്രിയ തരങ്ങാരാണുന്നു പറാഡിനാത്തപരമുണ്ടെന്നുണ്ടും മനസ്സിലാക്കിപ്പിണ്ടു.

ഒ. വഹിയ കാട്ടാൽ ചെന്നോ, ലുക്കിക ചിന്നകളെ
പ്പും വെടിഞ്ഞോ, ദേശവ്യാഹാരകാണ്ട് എൻ്റെ ഘൃതയെക്കല
തെരു ഉയർത്തുകയോ, അതോ പുങ്കാവിൽചെന്ന നിലാവു
പോലെ മഴന്മാറ്റായ പ്രിയാദവതെരു കൈകെടാണ്ട് പി
ടിച്ച പൊക്കകയോ എത്താണ് സാൻ ചെരുംഡാളുള്ളോ? എന്നു
അം അദ്ദേഹമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നും അതിനെന്ന ഭ്യാ
നാനജ്യാശാഖകാണ്ട് ഉന്നംപെടുവമാകിത്തീക്കയാണോ? യാ
ഗികൾ ചെരുന്നതെന്നുള്ളൂ യോഗംസൗണില്ലനെതര
യാണോ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളോ.

ഒ. പ്രകൃതിയിൽത്തന്നു പഠിച്ച മാക്കുടയാണെന്നു
ബിഡാട്ടിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടാണ്ട്. അവരുടെ “പ്രകൃതിലെ”
കാരണം ചുറ്റുന്ന ഇത്തുടരുപുറിയാണോ ഈ പദ്ധതിൽ
വിവരിക്കുന്നതോ? പാൽ എന്നതിനു ഭൂമി എന്നോ ചു
ട്ടി എന്നോ അതുമാം കഥ്യിക്കുന്നോ.

മൂ. തിവേണി.

ഒ. ഗംഗാജിലും നാലുപതായും കാനിച്ചുകൂട്ടുന്ന സ്ഥാ
പദ്ധതിയാണ് ‘തിവേണി’ എന്ന പറഞ്ഞുള്ളോ. ധർമ്മക്കാൾ
അതിനെ ഒരു പുന്നർത്തിയുമായി കരുതുന്നു. തിവേണി
പരാധാര വാച്ചാംബന്തിനു ചുറ്റെ, ഈ കൂതിയിൽ രാജീവി
യമായ ഒരു പുന്നർത്തിമുണ്ടി ഉൾക്കൂട്ടുന്നതിലെന്നോ? ആ
അതുമായി തിവേണി ചിന്ത ദൈഹിം കെന്തുവ ചെന്തു
തെ. സ്വാതന്ത്ര്യസ്വത്തുനാമത്പരങ്ങെങ്കിൽ അമാക്രമം മേൽപ്പറ
ഞെ മുന്നു കൂട്ടാട്ടാം മെമറിയായി സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നോ.
ഈ ധ്യാനി കൂതിയിൽ ആദ്ദുവനാനും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

എ. സ്വാത.....ത=സ്വാതന്ത്ര്യം സ്വത്തുവും സ
മതപരവും കണിച്ചുചെന്നു. മരി=മുന്നു വേദങ്ങൾ. ഭത്തി

புத=வடிவப்பட்டதை நல்கன். மாறு.....ஈ=மாறுகி
மிகுடை நான்றை அடியாரம். சங்கா.....ஈ=விவகென்
ஏந்தாலும்காரம். இவிடை சங்காயங்களை, வொலங்காயங்
‘திலகதோழிக்குடி’ ஸு சிழுப்பிக்கொன். “ஸ்வாதாறும் எடுக்கென்
ஒன்றைக்கார்ந்துகொன்” என்னிடைக்கொவலேயுா அங்கும்
ஏந்தெந்த ஒடுவாக்கும்.

ஒ. ஸுவதே=எடுத்துப் படுக்கொன். ஶொபாலது
க்கீர்ண=அரிதுக்கொண்டு, ஶொபாலதுக்கீர்ணாவலை எடுக்கொன்.
ஸ்வாதோபாகங்-ஸ்வாத்திலேக்கூடு கந்பட். கல்லினா
மஞ்ச-யான. அநைத்தித-மநைவைப். ஸஂஸ்தி இ
நக்கிடக்கீர்ண அப்ரதுக்கையாயிடுான் பூவுவிக்கொன்று. கா
ன்னிரவே. ஶாயிடைக்கீர்ண்டி ஸு சிழுப்பிக்கொன். ஶொபால
துக்கீர்ணாவலை ராண்டிக்காந்துக்கூடில் ஸமதபதையு
ளையோ ஸஷ்டுப்புயானமாயி களிந்திக்கொன்று. கோள்ளு
பூவிக்கொரியும் டாக்ஸுபுயாவங்கிட கந்தாயும் நடக்க ஏந்தெ
கொண்டு, மாறுகுமிகுடை ஸ்வாதாறுத்தினாவேஷி ‘ஸமதை’
வுவே. அநிக்கையான் அங்கும். செத்துக்கொன்று. மஹாதா
ஶாயிடைக்கெட் ‘ஸ்வாதாறு’யேப்பு நாதாலூரா ஸ்வாதாறு
பூவிலுமாளையோ.

ஓ. ஸதபாஷ-ஜிவிக்கூ. டினாவல்லிதபா-வல்லிக்
நேங்; ஜாதிரெந்தமொன். எந்தூராந்துஸங்கமம்-தமிழ்க்கூ
வேந்து. சங்க தூநெவல்லிக் கு ஸ்வைப்பதி பிரதவல்லிக் கு. அநை
துக்கீவல்லிக் குமா ஸ்வைப்பதி. இந்துப்பிரிவை ஜா
திரெங் பூவிலுமாளையோ. ஶங்காநதி பரி-புத்துமாய
(எடுக்கே. நிறைவீரிக்கொன்) நடுக்கென் அவிசுவிக்கிஞ்
பூவுவிக்கொன். அதுபோலை ஸதாதுமைநு பரிபூ
த்துஸ்வாதாறுத்தினாவேஷி ஜோவி செதுக்கூ. கூனா

സമഭാവങ്ങളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മുഖ നിപദ്വാനികൾക്കും അല്ലെങ്കിലും പ്രത്യും സമഭാവങ്ങളിൽ നിന്നും കുറഞ്ഞ കൂടുതൽ പരിപാലനം ചെയ്യാൻ പാരമ്പര്യം തന്നെയും തന്നെയും കണ്ണായി.

ശ്രീ. എരംബാധപാനി—എരംബാധപാനി. ശരണ്യ=അമ്പരിതരക്ഷക. ഗോ=നജ്യം. മാതൃജന്മനം=മാതാവി നന്ദി അരക്കെട്ട്. “ഗംഗായമുഖാംഖല്യ”, പുമിപ്പുരാജ മഹനം വിഴ്ചി” എന്നും അശ്വിപ്പുരാണം. ഗംഗാരൈ മാതാ വിശൻവ നഗരത്തെ മരിഞ്ഞുന്ന കരംഖല്യ കുടവിരീജ്യ വസ്തു മായി ആപനം ഒരു ക്ഷേരിക്കുന്നു. ജീജ്യോ=പശക്കം, മഹാ കബലി=വബിയ ബലവാലി. പ്രയാഗത്തിൽ പണ്ട് പല വിരീജ്യ അഞ്ചെള്ളി. നടന്നതായി എരംബാധ പ്രാഥി കുന്നു. മഹാത്മജി ഇട വദർ-പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പുറിഞ്ഞു കുടവിരീജ്യ വബിയ സുവന്നംഖ്യടി ഇതിൽ അന്തർവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വ്യവസായം കഴുംഖിച്ച ഭാരതീയരുടെ നഗരത്തെ മരിഞ്ഞുന്ന മാതൃജീ ഇംപ്രൂം പഞ്ചാംഗമാക്കുന്നുണ്ട്.

ശ്രീ. വേ.....മം=നിന്നു സമഖ്യാസം, വേർ= ഉംഗരക്കാർ. തച്ചസിര=ചുട്ടവിടിച്ചു നിരന്ത്ര. സപ്പാദ പായമെന്തിക്കു വിരോധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സപാന്തമാത്ര ലോധിപരായ അഡ്വന്റും ചിലർ ഭാരതത്തിലുണ്ടെല്ലോ. അവരും ഉദ്ദേശിച്ചാണ കവി നിങ്ങാന്തിരിക്കുപത്തിൽ “വേ നൂൽ” എന്ന പരാശ്രീടിനുംലും.

ശ്രീ. കൈ പഴയ അത്താണി.

മൊല്ലുത്തിൽ തനിക്കു താഴ്വായി തന്നെല്ലുമായിരുന്ന കൈ പഴയ കുടംബത്തിന്നു ചാരിത്രവുംഖ്യടി അന്ത്യാപദാരീത്യാ കവി ഇവിടെ ദ്രുതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. അന്നും കുന്നാത്ര

ഞൊട്ടുടി അന്നക്ക് പലവിയൽനിലും ഉപകരിച്ചിരുന്ന ആ കുടംബം ഇന്ന് “കാമരിയും ഭാഗവും” മൊക്കേക്കഴിഞ്ഞ നാമാവശ്യങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കയാണെന്നു.

‘സ. ആവേദവില =നാജാട്ടും. ആജന്നയന്നും =ജനനം മുതൽക്കേരുന്ന ധന്നും. ആകുലം =പരവരം.

ഈ. ഷ്യാമരിചി =കറിനമായ രസ്സി; വാരാണി =കടക്കം. ക്ലോറാഗത്തം =കഞ്ചകാലമാക്കുന്ന കഴി.

ഒ. ഭാഗം കഴിഞ്ഞും അധികാരവും അവകാശവും നാണിച്ചു പരവരുന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന കാരണവരെ, ഇച്ചിട ഇലകൾ കൊഴിഞ്ഞും ഉണ്ടായെ ഇലകളോട്ടുടരുന്ന വേംഡിലുക്കുമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഏ. ആ പഴയ കുടംബം കവിക്ക പലവിയൽനിലും ഉപകാരപ്രഭായിക്കുന്നവനുള്ളതിനെ വിശദിക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

വു ആ കുടംബം പണ്ടും ആത്തന്നുകൾും ഒരു താഴ്ദം തന്നുമായിരുന്നു. പക്കപിരിഞ്ഞെന്നും ഭാഗം കഴിഞ്ഞു.

എം. വിശ്വപ്രസ്താവന.

എ. ഇംഗ്രേസരുക്കി വാക്കേകാണ്ടും വണ്ണിക്കവാനോ മന്ത്രിക്കുണ്ടും ഉച്ചവിക്കവാനോ സാധ്യമല്ല.

ഒ. തടം =തീരം. അപേതലക്ഷ്യർ=ലക്ഷ്യമില്ലാത്തവർ

എ. വേ.....ബർ =സംസാരമാകുന്ന വലഞിൽ പെട്ട വർ. വേ.....കർ =അക്കൈയെ കാണാൻ കൊതിക്കുന്നവർ

നു. അടിയാർ =അടിയങ്ങൾ.

xviii

၈။ အကေးကျောက် = ဘိဝတစ်မီကီ; သိမ်းရောက်
အကောသာကျစ် = ပါသင်းစွဲတော့၊ အုတေသနသာစွဲမိတ် = ဖက်ဝါ
အုပြည်း.

၉။ အပါန်က် သိမ်းစွဲအုံ၊ အင်အဖော်မှုနှင့် အု
အုတေသနလျှော့ ကိုသေယမာဖွဲ့ ပေးယူနိုင်း.

၁၀။ အပေါ်မာကိုတ် = အပေါ်မာက်; ဓာတ်မာက်မောက်တံ့။
